

480210

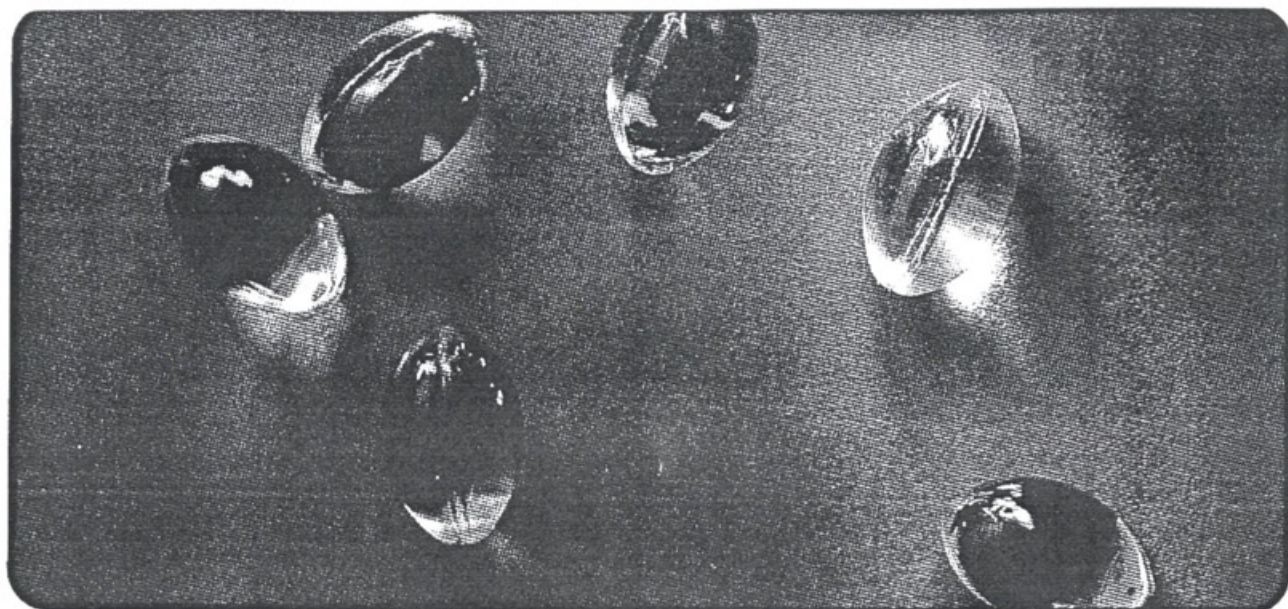
the voice of canadian slovenians

GLASILO

kanadskih slovencev

Izdaja Vseslovenski kulturni odbor Letnik 1 številka 6 november / december 1997

Ko začno ljudje

Mednarodno farmacevtsko podjetje, ki proizvaja in prodaja proizvode v skladu z mednarodnimi standardi

razmišljati o zdravju,

zagotavljanja kvalitete, kot so predpisi Ameriškega urada za hrano in zdravila (FDA) in predpisi Evropske unije (EU).

pomislijo na nas.

Zdravila za humano uporabo
Farmacevtske surovine
Biosintetični proizvodi
OTC zdravila, dietetični in zeliščni proizvodi
Veterinarski proizvodi
Kozmetični izdelki
Zdraviliške usluge

Svojo prihodnost uresničujemo že danes.

KRKA, p.o. Novo mesto, Slovenija, telefon: (068) 312 111, telefaks: (068) 323 152

Izdaja

Publisher

Vseslovenski kulturni odbor • All-Slovenian
Cultural Committee**Glavna in odgovorna urednica**

Editor-in-Chief

Nives Čorak

Uredniški odbor

Board of Editors

Simona Kenk, Franc Slobodnik,
Ivan Plut, Lydia Zajc, Metka Zupančič**Svet revije**

Editorial Advisors

Jože Slobodnik (za VKO), Stane Kranjc (za KSK),
Miha Luzar (za Gospodarsko zbornico), Marija
Ahačič-Pollak (za radio Glas kanadskih Slovencev),
Ivan Plazar in Valentin Batič (za slovenske župnije),
Frank Novak, Cvetka Kocjančič, Branka Lapajne,
Tone Kačinič**Sodelavci**

Collaborators

Veronika Bric, Bill Pavlič, Tjaša Škof

Avtorica grafične podobe

Original Graphic Concept

Nives Čorak

Naročila in oglasi

Subscription and Advertising

Ivan Plut

Naročila, spremembe naslovov, prispevke, oglase
in pripombe pošljite na naslov
Subscriptions, change of address, advertising and
comments forward to**GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV**

770 Browns Line, "Kastelic Building"

Toronto, ON

M8W 3W2, Canada

Tel: (519) 884-9413 Fax: (519) 884-4464

E-mail: sdb slo@wchat.on.ca

Prosimo, da ob naročilu oglasa priložite vso
potrebno dokumentacijo (logotip, fotografije,
tekste), na naročilnici pa označite velikost in
število oglasov. Uredništvo si prizadeva, a ne
sprejema odgovornosti za točnost podatkov.
Besedila ne odražajo vedno stališča uredništva.Vse pravice pridržane. Ponatis celote ali
posameznih delov je mogoč le s pisnim
dovoljenjem. Prispevki so zaželeni.*For advertising please forward all necessary
documentation (logo, photos, texts) and mark the
size and number of adds. The editors have made
every reasonable effort to provide accurate and
authoritative information, but they assume no
liability for the accuracy or completeness of the
text. Articles do not necessarily reflect the opinion
of the Editors. All rights reserved. Reproduction in
whole or in part allowed only by written
permission. Submissions are welcome.*Tiskano v Kanadi v nakladi 3000 izvodov
3000 copies Printed in CanadaNa naslovni strani • Cover
Parliament hill, OttawaFotografirala • Photograph by
Nives Čorak**iz vsebine**

- 4 **Uvodna beseda • Introduction**
- Pisma • Letters**
- 5 **Naši bralci sprašujejo • Questions**
- 6 **Iz Slovenije • From Slovenia**
Slovenia seen keeping foreign investment stable
Croatian officials uncover smuggling from Slovenia
Presidential election on November 23, 1997
Not enough Slovenians on Internet
- 7 **Novice iz kanadske slovenske skupnosti • News from
Canadian Slovenian Community**
Dr. Božo Cerar - novi slovenski veleposlanik v Kanadi
Dr. Božo Cerar, Pogovor na slovenskem veleposlaništvu v Ottawi
Tam, kjer slovenke cveto
Gospodarska kriza
- 12 **Kanadski slovenski kongres • Canadian Slovenian
Congress**
Pomembna proslava
Slovenska manjšina v Italiji osiromašena
Konferenca Slovencev osrednje Bosne
Slovenska sprava
- 13 **Kanadsko slovenska gospodarska zbornica • Canadian
Slovenian Chamber of Commerce**
Where is the will?
- 14 **Odprti album • Open Album**
Misijonar Tone Zrnc CM - jubilat petdeset let duhovništva
- 16 **Literatura • Literature**
Fall 1997
Lucija Stupica - poezija
Selitve ali vprašanja kulture / Moving Again -through Cultures
Slovenian (kako je to lepo) ali (lepo vas prosim) Slovenc
- 20 **Obrazi • Faces**
Slavko Hočevar - Nekoč Škocjan, danes Toronto
- 21 **Film • Movie**
Felix
- 22 **Zobozdravstvo**
- 25 **Šport • Sport**
Slovensko Športno društvo Toronto
- Križanka • Crosswords**
- 26 **Kulinarika • Gastronomy**
- 27 **Humor**

uvodna beseda

Ottawa, od Toronta oddaljena dobre štiri ure in pol vožnje, s postankom... V teh poznih in še vedno tako prijetnih jesenskih dneh, vzbudi takšna vožnja posebno veselje, še toliko bolj pa, če se do Kanadske prestolnice peljete po avtocesti #7. Vožnja vas bo spominjala na slovenske valovite ceste, narava pa opozarjala na svojo "gorsko" čistost in neprimerljivo obarvanost drevesnih-javorjevih krošenj. Odslikave neba na površini mimobežečih jezer, ostajajo v spominu.

Napotili smo se na pogovor, na slovensko veleposlaništvo, da bi vam približali delovanje veleposlanika. Enaindvajseto nadstropje zgradbe, na ulici Metcalfe, razširja pogled raztezajočega mesta in veleposlanik dr. Božo Cerar nam usmeri pogled na jug, proti Torontu, nato na vzhod, v smeri Evrope in zdi se, kakor da sedimo na samem vrhu gore in si ogledujemo vidno obzorje... morje spomina postane tanka meja med zemljo in nebom. Pogovor steče in ostane zapisan na polnih dveh straneh Glasila.

"Nekje na obali ženske živijo utrujeno čakanje, ko morje oblikuje kamne"... so besede Lucije Stupice, ki živi in študira v Ljubljani. Strani njene poezije tokrat bogatijo Glasilo. Poezija, ki presega meje dežel in zaplava v tukajšnjih vodah postane tako specifična - vezajoča se na kraj nastanka in barvita v stavku "Nekje je ženica prodala svoj prvi teloh in skrila denar med razpokane dlani"...

To, je lahko le Slovenija, v le teden ali dva trajajočem času zgodnje pomladi.

In ko se povrnemo nazaj, smo tukaj sredi pozno jesenskega lova in priprav na decemberske predbožične prireditve. Pogostili smo vas s "Srno po bohinjsko" in "Koroškim šarkljem", ki bo dodal domu najpristnejše vonjave in vi boste pripravljeni sprejeti tudi nenajavljenega gosta, kakor bi se to dogodilo med prijatelji, "doma".

Nives Čorak
Glavna in odgovorna urednica

pisma • letters

Trenutek večnosti

Bilo je februarja leta 1997 v Kanadi. Zima, mraz - velik dogodek Specialne olimpiade. Gostitelji Kanadčani so se izkazali kot doslej še nihče. Tam, v daljni deželi Indijancev, smo spoznali čudovite ljudi - kanadske Slovence. Posebno sta se mi vtisnila v spomin gospa Vera in gospod Ivan Plut. Bila sta z nami dvanajst dni, tako rekoč štiriindvajset ur na dan. Gostitelja od glave do pete. Že takoj prvi stik na letališču je pokazal, da sta to prava človeka, ki se znata razdajati sočloveku, pa naj je ta črn ali bel, zdrav ali bolan. Zato sta se tudi tako globoko vtisnila v srca "našim otrokom", udeležencem Specialne olimpiade v Kanadi. Vzeli so si ju za svoja, "mama in ata" so jima pravili. Kaj je sreča, to je težko reči. Sreča nam je bila naklonjena, da smo tam daleč za gorami in oceanom srečali čudovite ljudi in vse ostale člane majhne kolonije živečih Slovencev v Kanadi. Trudili so se z nami in živeli z nami kot s starimi prijatelji. Pokazali so nam del Kanade, njihove navade. Slovo je bilo težko, solze sreče, da smo spoznali te čudovite ljudi. Čeprav niso poznali drugačnosti naših otrok, so jih vzeli za svoje. Ob slovesu smo dejali: NA SVIDENJE V SLOVENIJI, čeprav nismo mogli verjeti, da bi se kdaj to zgodilo. Je le daleč, skoraj predaleč. Toda naše želje, sanje, so se uresničile.

Ko smo zvedeli (naša črnjanska ekipa), da se bo to zgodilo, smo z veliko nestrpnostjo pričakovali njun prihod. Pred naš center sta se pripeljala 22. 9. 1997 ob 11.45. Spraševali smo se, če sta še enaka in če nas bosta prepoznala. Bilo je tako, kot bi se srečali predčerašnjim. Polna smeha, tudi solze so bile v očeh. Stiski rok, objem. Vprašanji ni bilo ne konca ne kraja. Naši športniki so jima razkazali svoj dom, vsak je dodal kaj o sebi, kaj dela, kako živi. Ivan in Vera sta bila zelo presenečena nad Centrom in delom, ki ga opravljamo delavci našega Centra. V popoldanskem času smo ju povabili na značilno koroško kosilo. Ogedala sta si znamenitosti Črne z okolico (rudarski muzej), Šentanel s cerkvijo... Dan je bil zelo zapolnjen z različnimi ogledi. Pozno zvečer smo se kar težko poslovili. V kratkih dveh dneh, ki sta jih preživela med nami, smo jima hoteli prikazati čim več. Naslednji dan - na prvi jesenski dan - smo jima pripravili majhno presenečenje - pohod na Peco. V zgodnjih jutranjih urah smo se odpravili na pohod, polni pričakovanja. Pot je bila zanju dokaj naporna. Od kočice na Peci smo se razdelili v dve skupini. Prva (Ivan, Karli, Slavko, Marijan) je odšla po zelo težki zavarovani poti proti vrhu, druga (Slavica, Vera, Janez in Danijel) pa po manj zahtevni poti proti vrhu. Na samem vrhu Pece obvezen krst tistih pohodnikov, ki so bili prvič na gori.

Predvsem Vera in Ivan sta jih dobila po zadnji plati z alpinistično vrvjo. Obvezna malica in vrnitev v dolino. Obvezno smo šli buditi našega Kralja Matjaža v njegovo votlino, kjer spi že mnogo let in čaka na svojo Alenčico, da ga prebudi in odide s svojo vojsko na pomoč naši demokraciji (ha, ha, ha...). Polna vtisov o prelepi naši Koroški (še to nam morajo povedati naši dragi obiskovalci, ki znajo ceniti slovensko zemljo, kulturo) sta se naslednjega dne poslovila od nas. Draga Vera in Ivan, hvala, da sta si vzela terenutek vajinega časa in prišla med nas pogledat to majhno piko na zemljevidu, a veliko po našem duhu, srcu in gostoljublju. Veliko nam je pomenil vajin obisk, vajina beseda in vzpodbuda. Pozdravita tam v daljni Kanadi vse naše prijatelje, ki so bili z nami na Olimpiadi, povejta jim, da se jih z veseljem spominjamo in upamo, da se še kdaj srečamo. In kaj je sreča za naše "drugačne" otroke? Vse te majhne drobne stvari, ki jim polnijo življenje v njihovem svetu.

Hvala vama!

Slavica, Karli, Janez, Stanko, Zvonko, Marijan in seveda Danijel

Črna na Koroškem, september 1997

SLOVENIANS IN CANADA, CANADIANS OF SLOVENIAN DESCENT, ATTENTION PLEASE!

Slovenian heritage is not an empty word, it is a part of our life.

Please consider this important message like calling all of those Slovenians whose numbers are recorded only in the statistical annals.

Unfortunately the statistics are not based on accurately recorded information, but are rather the product of a guessing game.

How many we really are in Toronto!? Five to ten thousand or more!? How many we really are in Ontario!? Ten to fifteen thousand!? How many we really are in other provinces!? How many we really are in Canada!? Fifteen - twenty - twenty five thousand!?

We firmly believe that we will never be able to obtain the accurate statistical data. For that very reason we are appealing to all of you who are out of our reach and are in a way invisible for us. Please come forward and let us know where you live, so we can keep in touch with you and keep you informed on our large scale of ethnically oriented events. Certainly this disclosure is left entirely in your hands and you may remain anonymous or if you chose you may at least allow us to send you some information regarding our cultural and social undertaking.

To contact us you may chose one of the following methods:

- Mail us your address, so that we can inform you right up to date what is happening.
- Send us your written contributions which in turn we may publish in our bi-monthly newspaper, or we could broadcast them on the Slovenian Radio.
- You may want to subscribe to our publication *The Voice Of Canadian Slovenians*.
- Send us some constructive suggestions regarding our present work.
- Or you may select your own method of contacting us.

We strees, again and again, that we would be delighted to hear from you either by phone, mail, fax or E-mail, and we thank you kindly in advance for your support.

naši bralci sprašujejo

V rubriki Naši bralci sprašujejo, vam na vaša vprašanja posredujemo strokovni odgovor iz slovenske ambasade v Ottawi. Na vprašanja, ki jih zastavljajo bralci in utegnejo zanimati širši krog naših rojakov odgovarja svetovalec veleposlaništva Republike Slovenije v Ottawi, g. Goran Križ.

VOLITVE PREDSEDNIKA REPUBLIKE SLOVENIJE 23. 11. 1997

Po ustavi Republike Slovenije predsednik državnega zbora razpiše redne volitve za predsednika republike ter splošne volitve v Državni svet. Volitve bodo v nedeljo 23. Novembra 1997, pri čemer so volitve predsednika republike neposredne, volitve državnega sveta pa posredne. Funkcija predsednika RS je, da predstavlja Slovenijo in je vrhovni poveljnik njenih obrambnih sil, poleg tega pa opravlja še nekatere druge tradicionalne funkcije šefa države (razglašča zakone, sprejema uredbe z zakonsko močjo, razpušča državni zbor, imenuje nekatere državne funkcionarje itd.). Izvoli se na neposrednih volitvah, z večino veljavnih glasov (absolutna večina), in sicer za dobo petih let. V primeru, da noben izmed kandidatov ne prejme predpisane večine, bo opravljen drugi krog glasovanja izmed dveh kandidatov, ki sta v prvem glasovanju prejela najvišje število glasov.

Po zakonu o volitvah predsednika republike (Uradni list RS št. 39/92) ima pravico voliti in biti izvoljen za predsednika vsak državljan RS, ki bo najpozneje na dan volitev dopolnil 18 let starosti in mu ni odvzeta poslovna sposobnost. Kandidature se vlagajo do 29. Oktobra 1997, dokončni spisek kandidatov pa bo znan 19 dni pred dnevom glasovanja.

Slovenski državljani v tujini, z ali brez stalnega prebivališča v Sloveniji, lahko glasujejo po pošti ali na diplomatsko-konzularnem predstavništvu. Slovenski državljani, ki se bodo prijavili, bodo dobili po pošti volilno karto in tudi glasovnico za glasovanje po pošti ali na podlagi volilne karte na diplomatsko-konzularnem predstavništvu. Slovenski državljani v tujini, ki želijo glasovati, morajo hkrati zahtevati vpis v volilni imenik. Vsako zahtevo Republiška volilna komisija hkrati obravnava kot zahtevo za glasovanje v tujini, razen, če se izrecno navede, da se želi glasovati na volišču v domovini, na katerega se mu pošlje volilna karta.

Zakonski rok po 82. členu zakona o volitvah v Državni zbor, ter po drugem

odstavku 17. člena Zakona o evidenci volilne pravice za vložitev zahtevka za vpis v posebni volilni imenik oz. za vložitev zahteve za glasovanje v tujini, je 30 dni pred dnevom glasovanja, tj. 24. oktober 1997, vendar se bodo upoštevali tudi zahtevki, ki bi prispeli z nekajdnevno zamudo.

Republiška volilna komisija bo gradivo pošiljala v tujino okrog 4. in 5. novembra 1997. Pri glasovanju po pošti se je, na zahtevo ustavnega sodišča, rok za vrnitev glasovnic podaljšal za pet dni, torej do 28. 11. 1997 do 12.00 ure.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE, 21. oktober 1997, Ottawa

Spoštovani,

obveščam vas, da sem danes predal poverilna pisma kanadskemu generalnemu guvernerju Rt. Hon. Romeu LeBlancu in s tem nastopil dolžnost veleposlanika Republike Slovenije v Kanadi.

Odnosi in sodelovanje med Slovenijo in Kanado so v letih slovenske neodvisnosti znatno napredovali in prizadeval si bom za njihov nadaljnji razvoj, poglobitev obstoječega zaupanja in stikov ter sodelovanja na vseh ravneh. Zavedam se pomena in prispevka slovenske skupnosti v Kanadi k sodelovanju med državama in prepričan sem, da bom pri opravljanju svoje dolžnosti deležen podpore kanadskih Slovencev.

Prizadeval si bom za čim tesnejše stike veleposlaništva s Slovenci v Kanadi, njihovimi združenji in ustanovami v katerih moja osebna prisotnost ne bo izostala.

V upanju, da se bomo v doglednem času lahko neposredno srečali vas prijateljsko pozdravljam,

Dr. Božo Cerar
veleposlanik

SLOVENIA SEEN KEEPING FOREIGN INVESTMENT STABLE

The Slovenian government will try to keep foreign investment within US\$400 million (C\$552 million) a year over the next three years, analysts predicted in late September. The modest number is an attempt to focus on stability instead of promoting growth, they said. In 1996 Slovenia saw foreign direct investment of US\$186 million (C\$257 million) and international portfolio investment totalled about US\$60 million (C\$83 million). The two amount to 1.2 percent of Slovenia's gross domestic product, or growth, that year.

Slovenia will have to gradually open up to foreign investment as it gets closer to becoming a member of the European Union (EU). But the central Bank of Slovenia has said unrestricted capital input would hurt its attempts to control monetary policy. In February it said international portfolio investors had to open expensive custody accounts to be able to buy Slovenian shares.

In June the bank eased up, letting international investors to buy shares without extra expenses on the condition that the shares could not be turned over to domestic investors for seven years. Slovenia is expected to be invited to start negotiations on full EU membership early next year. As it fulfils the conditions of its association accord with the EU, Slovenia will have to gradually open up to foreign investment in the next four years.

CROATIAN OFFICIALS UNCOVER SMUGGLING FROM SLOVENIA

Customs officials in Croatia found that up to US\$10 million (C\$13.8 million) worth of goods were smuggled from Slovenia into Croatia and Bosnia, Croatian television reported in late September. An international contraband group was uncovered north of Rijeka at a border crossing between Slovenia and Croatia. So far six Croats were arrested. The smugglers were working with Rijeka customs officials and members of Croatian authorities.

About 2,200 tonnes of technical goods, coffee, cheese and toys were moved from Slovenia since early 1996. Many Croats consider their regime corrupt and the arrests followed a vow by Croatian President Franjo Tuđman to crack down on crime.

PRESIDENTIAL ELECTION ON NOVEMBER 23, 1997

November 23 is the date of Slovenia's next presidential election, the second since the tiny Alpine country gained independence in 1991. Current President Milan Kučan will run, along with a member of the ruling centre-left party, the Liberal Democrats, and three leaders of minor right-wing non-parliamentary parties. In 1992 Kučan won the last vote with 64 percent, and recent opinion polls showed he was likely to gain between 56 to 63 percent depending on who runs.

LJUBLJANA, 28. OKTOBRA (STA)

Člani Republiške volilne komisije (RVK) so na današnji seji sprejeli navodilo za glasovanje volilcev, ki bodo na dan volitev predsednika republike v tujini in potrdili dve novosti. Ti volilci bodo namreč letos prvič lahko izbirali med več možnostmi glasovanja: po pošti na naslov RVK ali na okrajne volilne komisije, tako kot doslej, po novem pa tudi po pošti na slovenska diplomatsko-konzularna predstavništva, kjer bodo letos prvič volišča, ali neposredno na samih voliščih v tujini.

Volilci, ki bodo na dan glasovanja v tujini, morajo vložiti zahtevo za udeležbo na volitvah pri Republiški volilni komisiji, pri čemer morajo izseljenci vložiti zahtevo za vpis v posebni volilni imenik zdomci, ki imajo stalno bivališče v Sloveniji, pa le zahtevo za glasovanje. Na podlagi teh zahtev bodo volilci prejeli volilno gradivo, med drugim tudi glasovnico, volilno karto in obvestilo o načinih glasovanja. Za vse načine, po pošti in na DKP-jih, velja, da bo lahko volilec glasoval le, če bo predložil volilno karto.

Glasovanje na DKP-jih bo potekalo od 9. do 17. ure po krajevnem času, kar velja tudi za glasovnice po pošti, ki jih bodo posebni volilni odbori upoštevali, če bodo prispele do zaprtja volišča. Volilni odbori, ki jih bo na predlog zunanjega ministrstva določila RVK, bodo lahko tudi odločili, da volišča odpro pred 9. uro zjutraj ali po 17. uri popoldne, da bi omogočili glasovanje večjemu številu volilcev. Pri glasovanju po pošti iz tujine na naslov RVK ali okrajnih volilnih odborov pa bodo upoštevali le glasovnice, ki bodo prispele do petka 28. novembra, do 12. ure.

Na zunanjem ministrstvu so pridobili že

večino mnenj držav, kjer bodo na slovenskih diplomatsko-konzularnih predstavništvih volišča, pričakujejo pa še odgovore iz osmih držav.

Republiška volilna komisija je danes potrdila tudi merila za dodelitev akontacije sredstev okrajnim volilnim komisijam za izvedbo predsedniških volitev, ki znašajo 214 od 314 milijonov tolarjev, kolikor znaša celotna vsota proračunskih sredstev za izvedbo volitev 23. novembra. RVK je za volitve sicer zahtevala 410 milijonov tolarjev, za morebitni drugi krog 300 milijonov ter 70 milijonov za volitve v državni svet (DS), odobrena pa sta bila le okrnjeni delež za prvi krog in zahtevani delež za volitve v DS. Člani RVK so danes ugotovili, da lahko manjkajočih 100 milijonov tolarjev za izvedbo prvega kroga predsedniških volitev naknadno pridobijo iz proračuna za prihodnje leto: druga možnost pa je, da manjkajoča sredstva država neposredno nameni upravnim organom, ki so doslej dobivala sredstva iz proračunske postavke RVK.

Člani RVK bodo o finančnih vprašanjih izvedbe volitev, zlasti morebitnega drugega kroga volitev, ki bo po nedavni odločitvi ustavnega sodišča 14. decembra in ne 7. decembra, kot je bilo sprva določeno in za katerega RVK še nima nikakršnih sredstev, podrobneje razpravljali na prihodnji seji.

LJUBLJANA, 4 NOVEMBER (STA)

The National Electoral Committee set the order of presidential candidates on ballot papers for the 23 November presidential election.

The order is as follows: Marjan Poljšak, Janez Podobnik, Bogomir Kovač, Milan Kučan, Tone Peršak, Franc Miklavčič, Marjan Cerar and Jožef Bernik.

NOT ENOUGH SLOVENIANS ON INTERNET

Lydia Zajc

There's a web-site on the Internet that many Slovenians in Canada and around the world should be aware of but aren't. It's basically called Slovenia on Internet — SIN — and among other things it has a listing of the electronic and work addresses of Slovenians around the world. Check it out — www.uni-mb.si/~sin/. I fished the

Internet using Alta Vista's search engine and it popped right up on my screen. It also has some links with other web sites and a colourful search vehicle for Slovenia, which has the cutest drawings of a little yellow chick doing various activities to illustrate its possibilities: employment, entertainment, art etc.

For example, it would possible to search for a job in the old country using that site and some of your basic Slovenian vocabulary. But, unfortunately, there are very few e.mail listings. You can find 20 Slovenians in Canada, 45 in the States and 38 in the homeland itself. There are some from Italy, Austria and other parts of the world. Of the Canadian-based addresses, I recognized only two: our: Glasilo editor Nives Čorak and my friend Tony Komljanec, a well-known volunteer worker in our Toronto community who always seems to be on the cutting edge of everything electronic or electric. Granted there are not that many Slovenians who have access to electronic mail, the Internet, etc. But there are a bunch of us. I alone have more e.mail addresses of Slovenians than that web site (or nearly).

So I challenge everyone who reads this article: sign up. Let's inundate this web-site with messages and make it a really thorough directory of Slovenians who live in Canada, for starters. Send an e.mail to your pals and persuade them to do the same. Then ask them to pass the word on. It's potentially a way to link up with other people from our culture and make queries or friends. There's a patent lawyer in the States who might help you someday. One of the barriers to signing up seems to be language. What if you can't read Slovenian? It's a bit intimidating. Okay, there are two ways around that. The first one — e.mail this guy directly: andrej.tibaut@uni-mb.si. I didn't have time to find out if he reads English but chances are that if he does not, he'll be able to find someone who does and who can help. The second way is to find the web site and click on Navodila za Prijavo.

It has a few requirements:

- 1) you should be a Slovenian citizen or born to Slovenians,
- 2) you should have e.mail and,
- 3) it warns that you're responsible for the accuracy of your own information.

Send in your first name, surname, workplace address, e.mail address and website if any. Also, you can provide your phone and fax numbers. With only a little bit of effort, we could make SIN a powerful website that could really work for us in the future.

novice iz kanadske slovenske skupnosti

DR. BOŽO CERAR - NOVI SLOVENSKI VELEPOS LANIK V KANADI

Vladimir Urbanc

Ottawa, oktober 1997

Dr. Božo Cerar, novi slovenski veleposlanik v Kanadi, je 21. oktobra 1997 predal poveljstvo veleposlanika Republike Slovenije generalnemu guvernerju Kanade Rt. Hon. Romeo Le Blancu v njegovi rezidenci Rideau Hall v Ottawi.

Ob svečani slovesnosti v rezidenci generalnega guvernerja Kanade je novi veleposlanik Republike Slovenije ob kratkem nagovoru orisal zgodovino slovenskega naroda in pot, ki si jo je zastavila mlada suverena država Slovenija po letu 1991, in seveda aspiracije Republike Slovenije vis a vis Kanade v njegovem bodočem mandatu. Sodelovanje naj bi bilo osnovano na bilateralni ekonomski izmenjavi. Generalni guverner Kanade Rt. Hon. Romeo Le Blanc je na kratko odgovoril novemu veleposlaniku Republike Slovenije in mu želel dobrodošlico. Pohvalil je uspehe mlade Republike Slovenije v ekonomskem, političnem ter demokratičnem vidiku in izrazil, da si kot taka zasluži podporo Kanade, ko bo prišel drugi krog volitev za sprejem novih članic v NATO. Generalni guverner Kanade je tudi poudaril, da ima Kanada veliko proizvodov, ki bi jih Slovenija lahko uvažala, posebej še tehnologijo. Ugotovil je tudi, da je Republika Slovenija naročila za Adrio-Airways dve letali pri družbi Bombardier iz

Montreala. Generalni guverner Kanade pa ni povedal, kaj bi Kanada lahko uvozila iz Slovenije, to pa bo seveda naloga novega veleposlanika Republike Slovenije dr. Boža Cerarja.

Po slikoviti svečanosti, ki so ji prisostvovali visoki uradniki kanadske vlade in častniki kanadske vojske, je po predaji poveljnice veleposlanika Republike Slovenije dr. Boža Cerarja generalni guverner Kanade Rt. Hon. Romeo Le Blanc pozdravil povabljenе goste Slovencev iz Toronta, Ottawe in Montreala.

Po slovesnosti v Rideau Hall je novi veleposlanik Republike Slovenije dr. Božo Cerar gostil povabljenе goste v svoji rezidenci.

Pri bodočem delu želimo novemu veleposlaniku Republike Slovenije dr. Božu Cerarju veliko uspehov.

Prvi izziv novemu slovenskemu veleposlaniku v Ottawi bo vsekakor uradni obisk slovenskega ministra za zunanje zadeve dr. Borisa Frelca v Ottawi, ko bo v začetku decembra skupaj s predstavniki številnih drugih držav podpisal dogovor o prepovedi, uporabi, izvozu in izdelovanju protipehotnih min, obenem pa bo to priložnost izrabil za navezavo tesnejših stikov med Kanado in Slovenijo.

novice iz kanadske slovenske skupnosti

DR. BOŽO CERAR

Pogovor na slovenskem veleposlaništvu v Ottawi,
novembra 1997

Z dr. Božom Cerarjem se je pogovarjala glavna in odgovorna urednica Nives Čorak.

Vaše delovanje pred nastopom veleposlaniškega mesta?

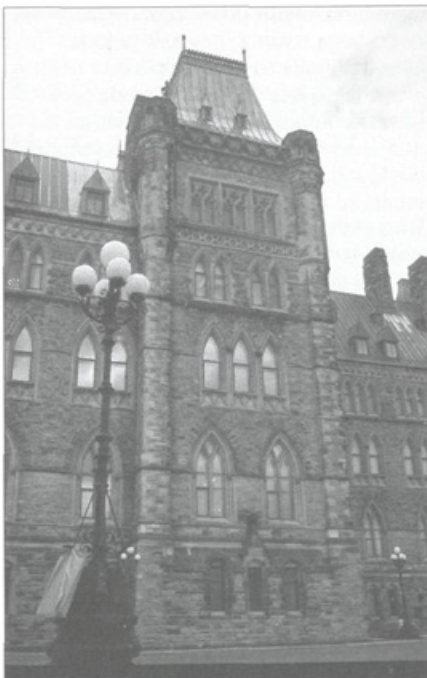
Sem poklicni diplomat, kar pomeni, da sem se vedno ukvarjal le z diplomacijo. Diplomiral sem na pravni fakulteti v Ljubljani, magistriraj sem končal v Londonu, doktorat pa ponovno na ljubljanski fakulteti. Vedno sem se ukvarjal le z mednarodnim javnim pravom, kar je vezano na moj poklic. Diplomati sem bil že za časa Jugoslavije. Svojo pot sem začel leta 1974. Diplomati v Beogradu, ki so prihajali iz Slovenije, takrat ni bilo veliko. Na mojo odločitev je vplivalo to, da so mi ponudili štipendijo, s čimer sem se zavezal, da bom kasneje nastopil službo v diplomaciji, hkrati pa me je gnala želja po potovanjih. Od 1977 naprej sem bil tako štiri leta v Avstraliji, kjer sem deloval kot vice-konzul. Moji spomini na Avstralijo in naše ljudi v tej deželi so prav lepi. V Avstralijo pa sem šel tudi zaradi tega, ker sem ugotovil, da v jugoslovanski diplomaciji ni bilo nobenega Slovenca, ki bi bil pred tem služboval v tej deželi.

Po Avstraliji je sledila Grčija, vmes sem bil tri leta v Ljubljani, v službi na slovenskih sindikatih, kot sekretar odbora za mednarodno dejavnost. Zatem me je pot ponovno peljala v Beograd, kjer sem bil nekaj mesecev, in od tam sem šel na veleposlaništvo v Atene. Po Grčiji sem se želel vrniti v Ljubljano, toda to je bilo že leta 1989-90 in sem moral na zahtevo iz Ljubljane ostati do junija 1991 v Beogradu. 27. junija 1991 sem začel formalno delati za ministrstvo za zunanje zadeve Slovenije. Imel sem precej odgovorno delo koordinatorja vseh dejavnosti, ki so bile povezane z opazovalci evropske unije, ki so nadzorovali premirje med teritorialno obrambo Republike Slovenije in JLA. Zatem sem bil prvi vodja sektorja za Evropo in Severno Ameriko v našem ministrstvu. V začetku 1992 leta, sem odšel v London,

Anglijo, ter tam odprl slovensko veleposlaništvo. Po štirih letih sem se vrnil domov in vse do odhoda v Kanado opravljal posle šefa kabineta zunanjega ministra.

Kakšni so vaši prvi vtisi o Kanadi?

Tukaj sem že mesec dni. Pred prihodom nisem bil nikoli v Kanadi, tako da je zame vse novo. Bil sem nekoliko presenečen nad lepim vremenom prvih treh tednov, pozneje pa sem izvedel, da je bilo to indijansko poletje. Če pustimo vreme ob strani, čeprav je zelo pomembno, so prvi vtisi zelo dobri. V zunanjem ministrstvu sem naletel na lep sprejem, na zelo komunikativne ljudi, in tudi moja dosedanja srečanja s Kanadčani slovenskega porekla ali z našimi izseljenci so bila zelo prijetna. Res je, da teh srečanj ni bilo veliko, seznanil sem se z nekaj zelo aktivnimi posamezniki iz Toronta in Montreala. Prepričal sem se, da je precej

ljudi, ki jim ni vseeno, ali se slovenski jezik ohranja ali ne, kar me je zelo prijetno presenetilo.

Ekonomsko, kulturno in politično sodelovanja med državama? Načrti, želje... ?

To bo vsekakor eno od mojih glavnih področij dela, naša moderna diplomacija je na tem področju zelo aktivna, kar ni nikakršno odkritje, sam sem se prepričal v prvih treh tednih tukaj, kako je recimo Kanada zelo pozorna do teh vprašanj. Raziskovalni Canada Team pripravi obisk predsednika osrednje zvezne vlade, skupaj s premieri posameznih provinc in predstavniki važnejših podjetij, v drugih državah, kjer s skupnimi napori poskušajo izboljšati tudi to plat sodelovanja. Mislim, da bi se tu lahko nekaj naučili. Z eno besedo, ekonomska dejavnost bo ena pomembnih plati mojega delovanja tukaj. Ne bo treba začeti vse znova, moram reči, da med državama že obstajajo relativno krepki ekonomski stiki. Če se ne motim, je Slovenija za Kanado drugi najpomembnejši trgovinski partner v srednji Evropi. Res, da za nas pred Kanado zaenkrat prednjači vrsta evropskih držav. Ravno zato, da se ne bi preveč vezali na eno samo tržišče, konkretno evropske unije, je pomembno, da smo prisotni na kanadskem trgu. Zaenkrat medsebojna menjava znaša nekaj deset milijonov ameriških dolarjev. Prostor za širitev torej obstaja in potrebno se je potruditi. Ob tem bi omenil dejavnost slovensko-kanadske gospodarske zbornice iz Toronta. Zavedam se, da Kanada ni zgolj Toronto, in da je potrebno spodbuditi ekonomske stike tudi z drugimi deli Kanade.

Kar zadeva kulturo, se mi zdi, da ne moremo biti preveč zadovoljni. Dejstvo je, da je Slovenija tu relativno šibko prisotna s svojimi kulturnimi aktivnostmi in

kulturnimi dosežki. Res je, da je Kanada geografsko daleč, in da je za tovrstna gostovanja potrebno veliko denarja, ki nam ga primanjkuje, vendar se bomo kljub vsemu trudili v tej smeri. Hvaležen bi bil tudi za predloge med Slovenci, kako najti obliko, da slovensko kulturo približamo kanadski publiki. Trudil se bom vzpostaviti oblike, kjer ne bo prihajalo samo do gostovanj, ki bi se končala zgolj med zidovi slovenskih društev, ampak bomo poskušali slovensko kulturo predstaviti širšemu kanadskemu občinstvu. Seveda ostajam realist tako na ekonomskem, kot tudi na kulturnem področju. Čudežev se ne bo dalo doseči, vendar je moj namen, da v mozaik kanadsko-slovenskih odnosov vložim nekaj lastnih kamenčkov.

Politično sodelovanje med državama?

Rad bi poudaril, da so odnosi med državama zelo dobri in jih je potrebno samo ohraniti na tej ravni. Namreč, Kanada je doslej že nekajkrat dokazala, da podpira marsikatero naše prizadevanje. Pri tem mislim na podporo našega vključevanja v NATO. Kanada pri tem ni ostala zgolj pri verbalni podpori. Bil sem v delegaciji na madridskem zasedanju letos glede sprejemanja novih članic v NATO. Sloveniji tokrat ni uspelo, čeprav že to, kar smo v šestih letih dosegli, ni malo. Če se povrnem h Kanadi, v Madridu sem se prepričal, da je bila ta podpora dejanska, ne samo na papirju. V tem smislu smo Kanadi seveda zelo hvaležni. Kanada je podprla tudi naše članstvo v varnostnem svetu, kjer bo Slovenija prisotna naslednji dve leti. Z druge strani tudi Slovenija podpira marsikatero kanadsko akcijo na tako imenovanem multilateralnem področju. S tem mislim na konvencijo o prepovedi protipehotnih min, ki jo bodo podpisali prihodnji mesec v Ottawi. Skratka, hočem reči, da so odnosi med dr-

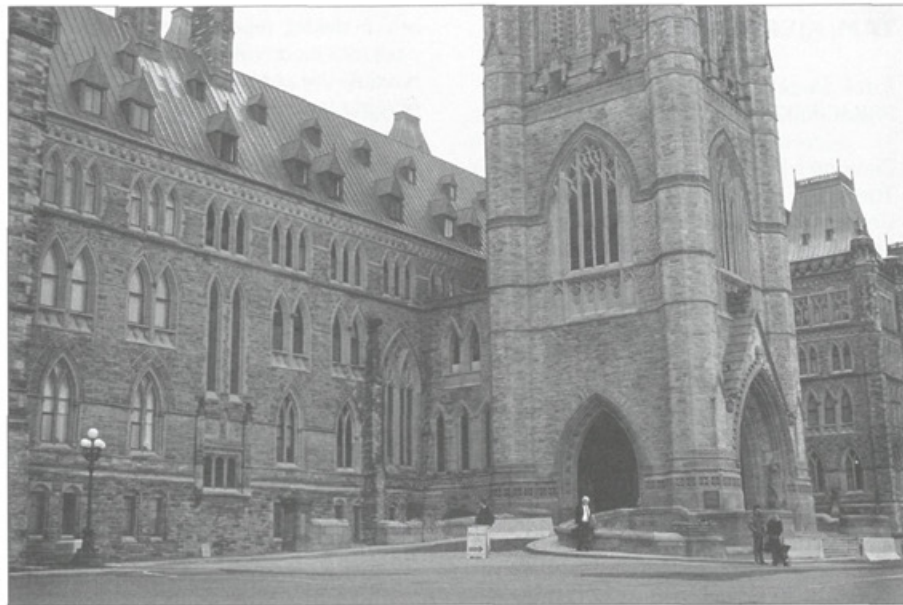

foto: Nives Corak

žavama zelo dobri. Predvsem na multilateralnem področju se lahko dobro podpiramo in je marsikatera dejavnost za nas poučna, saj si lahko ogledamo kanadski primer.

Kanada je zelo znana po svoji vlogi v Mirovnih silah. Slovenija od prvega oktobra letos sodeluje s svojo četo na Cipru. Skratka, gre za vrsto vprašanj, kjer smo že in bomo lahko tudi v bodoče sodelovali in tako nadaljevali zelo dobre politične odnose.

Pomembnost slovenskih medijev zunaj Slovenije?

Odgovor je jasen, pomen je vsekakor izredno velik, predvsem v deželah, ki so na drugi strani oceana, tako kakor Kanada. Evropa danes res postaja dokaj majhna, z moderno tehniko in komunikacijo. V Evropi je mogoče zvečer prisluhniti ljubljanskemu radiu, tudi pošta nekako veliko hitreje potuje kot tu. Ena izmed velikih pridobitev v zadnjih tednih je ta, da je mogoče spremljati programe slovenske televizije po satelitu v vseh evropskih državah. Te možnosti tu vsekakor ni. Obstaja alternativa interneta, kjer je mogoče brati naše časnike in poslušati slovenski radio. Gre za hitro rastoč medij, kljub temu pa vemo, da vsi te možnosti še nimajo. In tu je odgovor na vaše vprašanje o pomenu prisotnosti slovenskih medijev. S tem mislim na

posamezne revije, kot je na primer vaša, dvomesečnik, pa tudi na druge oblike, kot so bilteni ali obvestila, vse do raznih radijskih ur. Zavedam se, da so ljudje, ki živijo tukaj, tudi kar zadeva medije, vezani na sredstva javnega obveščanja države, v kateri so nastanjeni, kajti človek mora nujno spremljati dogajanja v državi, kjer živi in dela. Ampak če nekdo želi prisluhniti tudi dogodkom v Evropi, dogodkom doma, mu vezanost zgolj na tukajšnje medije ni dovolj. Poleg tega se mi zdi, da je obstoj slovenskih medijev izredno pomemben tudi za delo in življenje v slovenski skupnosti, ker kanadska sredstva obveščanja posameznim dogodkom ali vprašanjem, ki se zdijo zanimiva s stališča pripadnika slovenske skupnosti, ne bodo posvečala toliko pozornosti. Morda bi se sedaj dotaknil vprašanja, ki se bo pogosto zastavljalo znotraj slovenske skupnosti, kako pritegniti med poslušalstvo ali bralstvo drugo in tretjo generacijo. Kako pritegniti mlajše ljudi, ki so bili tukaj rojeni, da ne pozabijo svojih korenin, svoje identitete?... Odgovor je seveda zelo težko dati in na vas je, da najdete najustreznejšo obliko. Zdi se mi, da je vloga medijev ravno v tem, kako najti način, da se približajo ljudem in jih z ustrezno vsebino člankov, oddaj, z ustrezno predstavitev vsebine in verjetno ne samo s prispevki v slovenščini, ampak tudi v angleščini, pritegnejo in obrzijo.

TAM, KJER SLOVENKE CVETO

Jožek Štucin

PRIMORSKE NOVICE, 29. avgust 1997

Zemona - Dekliški pevski zbor Plamen iz Toronto je predzadnji koncert druge slovenske turnee v petek, 22. avgusta, izvedel pred primorskim občinstvom, ki je znalo nagraditi ubrano in radoživo petje enajstih deklet druge generacije slovenskih izseljencev v Kanadi.

Prepolna dvorana poslušalcev se je hvaležno in iskreno odzvala na pester koncertni program, ki je v prvem delu obsegal dela slovenskih ljudskih pesmi, v drugem delu pa smo slišali nekaj popevk v različnih jezikovnih kombinacijah.

Zbor je nastal pred tremi leti z namenom, da se slovenska ljudska pesem v daljni deželi ne bi pozabila in da bi članice ohranile tudi glasbene vezi z domovino svojih staršev in prednikov. Vlogo umetniškega vodje je prevzela Marija Ahačič-Pollak, ki jo nekoliko starejši ljubitelji narodnozabavne glasbe poznajo po skladbi Tam, kjer murke cveto, prepevala pa jo je v šestdesetih letih. Danes je Ahačič-Pollakova tudi producentka in urednica radia Glas kanadskih Slovencev v Torontu.

Z resnim in strokovnim pristopom je oblikovala dobro uglašen pevski sestav z izjemno obetavnimi posameznicami, ki bodo svoje mlade in svetle glasove v prihodnje prav gotovo še izboljšale. Dirigentka je prelepe planinske rožice torej zamenjala za zborček simpatičnih in

brhkkih deklet, repertoarno pa se je navezala na dovolj širok koncept, ki navduši vse generacije poslušalcev. V prvem planu so seveda priredbe slovenskih ljudskih skladb od žalostink do šaljivk, najlepše in najbolj občuteno pa zazvenijo ljubezenske pesmi. Vse glasovne skupine so dovolj uravnotežene, da lahko govorimo o ubranosti celote, kvaliteto pa opazno dvigujejo tudi izborna izreka, prefinjena dinamika in čustveni izvajalski zanos.

Ker so pevke mlade, je nekako logično, da rade izvajajo tudi popularno glasbo iz muzikalov, kot je, denimo, Bernsteinov West Side Story. Razveseljuje tudi dejstvo, da je dirigentka originalne tekste prepesnila v slovenščino in s tem zabavno zdržila še s koristnim. Ritmizirane vesele melodije pa prav kličejo po scenografiji. Pevke jih okusno in brez pretiravanja dopolnijo še s plesom in menjavanjem oblačil. Nastop se tako proti koncu prevesi v nekakšno kabarejsko razpoloženje, katerega najbolj simpatična značilnost je pravi jezikovni babilon. Od francoske pesmice do ameriških, kanadskih, slovenskih pa preko afriških se na koncu ponovno oglasi slovenska ljudska skladba, ki jo po napornem koncertu dekleta zapojejo v dodatku. Glasovi se tako prepletajo v značilni izseljeniški odprtosti za vse kulture, za vse jezikovne kombinacije, ki so seveda del njihovega vsakdana in njihove kulturne indentitete v širnem Novem svetu: ta različnost pa je prav po zaslugi zbora Plamen obogatena tudi s slovenskimi toni.

OWNED AND OPERATED BY THE

GRBAVAC FAMILY

LINENS FOR ALL OCCASIONS.
LARGE VARIETY OF COLOURS.
LET US HELP MAKE YOUR EVENT
COMPLETE.

142 STAPELTON AVE.
HAMILTON, ON. L8H 3N8

TEL: 905 545 1316
FAX: 905 545 7869
WATS 1-800-263-8623

Anthony Klemenčič
B.Sc., LL.B.

SLOVENSKI ODVETNIK

Tel: (416) 251 5281
Fax: 416) 251 0029

332 Browns Line, Toronto,
ON M8W 3W2

STEVE'S RESTAURANT

Licensed L.L.B.O.

domača kuhinja
domača hrana

876 Brown's Line
Etobicoke, ON

Tel: 416-259-1329

novice iz kanadske slovenske skupnosti

GOSPODARSKA KRIZA

Dr. Peter Klopčič

Često se ekonomski s strahom sprašujemo, ali je pred nami ponovna gospodarska kriza. Obstojata več razlogov, ki nam sugerirajo, da bo gospodarska kriza, če pride do nje, krajša in milejša.

SPREMEMBA STRUKTURE ZAPOSLOTITVE

Leta 1950 je sektor storitvenih uslug zaposljal v ZDA 50% vse delovne sile, danes dela v tem sektorju 80% vseh zaposlenih. Ista tendenca se opaža pri vseh razvitih državah, vključno v Sloveniji. Posledice so ogromne.

Victor R. Fuchs v knjigi *The Service Economy* pravi: "V sektor storitev spadajo: trgovina, finance, zavarovalnice, svetovalci vseh vrst, obrtniki, ki se bavijo s popravili, zdravstvo, šolstvo in državna uprava, vključno z vojsko. To so v glavnem majhna ali srednje velika podjetja, ki zaposlujejo malo ljudi in med njimi je zelo malo delavcev včlanjenih v sindikate. Tretjino teh podjetij ali organizacij predstavljajo neprofitne organizacije, kot državna uprava."

S tem, da se je zmanjšalo število zaposlenih v predelovalni industriji, se je zmanjšala tudi moč delavskih sindikatov, s tem pa tudi število stavk. Leta 1996 je bilo v ZDA samo 9 stavk v podjetjih, ki zaposlujejo 5000 ali več delavcev. Upoštevajoč, da predstavljajo delavske plače v veliki večini podjetij od 30-60% vseh stroškov podjetja, je ta sprememba zelo važna. Izgleda, da med gospodarsko konjunkturo delavstvo ne bo moglo več zahtevati večjih plač in s tem povzročiti inflacijo (*Wage driven inflation*). Ravno inflacija - med gospodarsko konjunkturo - je bila često razlog, da je prišlo končno do krize.

Dejstvo, da je delavski sektor postal šibkejši, bo zahtevalo gotove intervencije s strani vlade, kot mobilno ali prenosljivo zdravstveno, pokojninsko in brezposelno zavarovanje, ter še kak drug aspekt, kot na pr. delavska vzgoja (*training*). Toda to polje je tako obsežno, delikatno in komplicirano, da bi ga moral obdelati posebej.

Herman Khan je že pred 20 leti predvideval, da bo 10% delovne sile

proizvajalo vse materialne dobrine, ki jih človek potrebuje.

Sedaj, ko smo videli, da je delovna sila postala neprimerno bolj fleksibilna, elastična in šibka, ter ne more več povzročiti inflacije in z njo gospodarske krize, pogledajmo še druge faktorje, ki so odločilno pripomogli k stabilizaciji gospodarskega razvoja.

RAČUNALNIKI

Ta božji dar, z neizmerno kapaciteto za shranjevanje podatkov vseh vrst, za njih klasifikacijo in analizo v sekundah, je spremenil cel svet, prav posebno pa še industrijska podjetja.

Analiza trga je s pomočjo računalnikov veliko bolj precizna, hitrejša in cenejša. Podjetje s precej večjo gotovostjo ugotovi v naprej, kateri proizvod bo uspel na trgu.

Tehnični načrti za večino izdelkov so danes izdelani s pomočjo računalnikov. Od letal Boeing, preko avtomobilov, do kompliciranih strojev, modernih stavb itd. Načrti za vse te proizvode so v računalnikih narejeni točneje, hitreje, ceneje in še katera koli korekcija je možna skoraj v sekundah.

Še pred petdesetimi leti je vsako podjetje investiralo veliko dragega kapitala v inventar surovin in delov. Niso si mogla dovoliti ustavitve proizvodnega procesa, da bi se izognila protestov močnih sindikatov. Danes močnih industrijskih sindikatov ni več, vsaj v ZDA ne, zato so podjetja s pomočjo računalnikov skoraj eliminirala inventar, zmanjšala kapital, investiran v njem in s tem znatno znižala stroške proizvodnje. Ameriško podjetje za izdelavo računalnikov Dell je na pr. zgradilo novo tovarno, kjer ni prostora za shranjevanje inventarja.

KAPITAL

Svetovna računalniška povezava trgov za kapital omogoča, da vsako podjetje, ki rabi kapital (in to je velika večina podjetij) tega lahko dobi po najnižji ceni in pod najboljšimi pogoji kjerkoli na svetu. Cena kapitala se je s tem znižala, s tem pa tudi stroški in riziko proizvodnje. Čim manj tveganih ali celo pustolovskih

gospodarskih projektov je na svetu, tem manjša je možnost gospodarske krize.

Da si zagotovijo uspešno in dobičkonosno poslovanje, si podjetja zagotovijo z nakupom bodočih finančnih obveznosti za tuje valute obrestno mero, dobavo surovin po določeni ceni itd. Vse to je možno s pomočjo svetovne mreže računalnikov.

Ne smemo pa pozabiti, kako se je z računalniki modernizirala administracija podjetij in kako so stroji, opremljeni z računalniki, pocenili proizvodnjo.

MOŽNI PROBLEMI

"Things go wrong only if they can" (Proces se ustavi samo če se mora) pravijo Anglosaksonci. Amerikanec W. Grieder je pesimist' meni, da pri vsej kompliciranosti in kompleksnosti svetovnega tržnega kapitala (deviz in vrednostnih papirjev vseh vrst) kontroliranega preko računalnikov, v katerem se dnevno izmenjava en trilijon dolarjev, lahko pride do zastoja, ki bi povzročil svetovno krizo. Morda ima prav, toda kriza, ki jo je povzročil padec meksikanskega pesa (pred nekaj leti) je bila kratka in zelo omejena. Bolj se je bati večje in dolgotrajne brezposelnosti v razvitih državah. Ta bi imela dalekosežne politične in gospodarske posledice. (Glej: *The World Economy*, *The Economist*, 20. sept. 1997)

Krizo okolja, kot velike suše, poplave, požari, epidemije, izbruhi vulkanov itd. tudi lahko povzroči svetovno gospodarsko krizo. S propadom Sovjetske zveze se je zmanjšala možnost za svetovno vojno, ni pa popolnoma izginila zaradi povezave Rusije s Kitajsko. Tudi zadnja bo morda leta 2000 skoro tako bogata kot ZDA, kar bo imelo vojaške in strateške posledice.

Upajmo, da bo z božjo previdnostjo in človeško neizmerno iznajdljivostjo ta kompliciran svetovni gospodarski sistem deloval še naprej brezhibno in če že pride do krize, da bo ta lahka.

**ALDERWOOD
JEWELLERY**

Miro or Peter Rak
will be happy to discuss
with you all the
characteristics of Diamonds and
other precious stones.

Alderwood Plaza
857 Brown's Line
Etobicoke, ON, M8W 3V7
Phone: (416) 255-4429

**SLOVENSKA
HRANILNICA
IN POSOJILNICA
JANEZA E. KREKA**

747 Brown's Line
Etobicoke, ON, M6W 3V7
Tel. (416) 252-6527
636 Euclid Ave. Toronto

**GREEN ACRES
MOTEL**

1303 Lakeshore Rd. E.
Mississauga, L5E 1G5

Tel: 905 278 6910

West Side Toronto

Adjacent to Downtown Toronto Via Expressways

kanadski slovenski kongres

dr. France Habjan

POMEMBNA PROSLAVA

V nedeljo, 14. septembra, je bila v Novi Gorici zgodovinsko veličastna proslava priključitve Primorske Sloveniji ob prisotnosti številnih predstavnikov cerkvene in civilne oblasti. Ne gre toliko za kvaliteto kulturno-političnega pomena proslave, ampak gre predvsem za duha, ki se je izkristaliziral tokrat ob osrednjem govoru predsednika Slovenije, ki je ob tej priliki ponudil sosedu Italiji roko in ne pesti, istočasno pa je bilo začutiti iz njegovih besed, da pozabljanje preteklosti ni koristno za prihodnost Slovenije.

Pot v srečnejši čas se lahko uresniči le z razrešitvijo težke dediščine preteklosti. Povojne opredelitve (1945) pač niso več s spoznanji novega časa, pred vsem pa z razumevanjem razlogov za dejanja in stališča v preteklosti. Tako razumevanje bi bilo plodno in bi zmanjšalo razdalje med Slovenci.

Pripomba pa gre organizatorju te proslave, ki je hote prekršil "protokolarno taktost".

SLOVENSKA MANJŠINA V ITALIJI OSIROMAŠENA

V torek, 23. septembra, je v Strasbourgu zadet od srčne kapi umrl senator dr. Darko Bratina. Pokojni je bil senator v italijanskem parlamentu in bil član skupščine Sveta Evrope in je kot tak izredno plodno koristil slovenski manjšini v Italiji. Sodeloval je pri oblikovanju novega zaščitnega zakona za slovensko manjšino, posredno pa tudi gojil prijateljske vezi s Slovenijo. Dvakrat je bil izvoljen v italijanski parlament na listi Demokratične stranke levice, vendar je znal politično in narodnostno preseči strankarski okvir. Darko Bratina je bil resnično klasični model političnega demokrata in vredno bi bilo, da bi njegov duh dialoga našel pot v politično miselnost strankarskega življenja v Sloveniji, v zamejstvu in končno tudi med Slovenci po svetu. Za slovensko skupnost v Italiji je njegova smrt težka izguba.

KONFERENCA SLOVENCEV OSREDNJE BOSNE, REPUBLIKA BOSNA IN HERCEGOVINA

SKLEP - STALIŠČE O SPRAVI
Priložen material za Kongres

Predsedstvo konference za BIH sodi, da so ocene in pravno definirana stališča v

Predlogu SSK o slovenski spravi prenatgljena in enostranska.

Podpiramo stališče, da je sprava dolgotrajni proces ter insistiranje na objektivnem raziskovanju dogodkov omenjene preteklosti. Sodimo, da osnovne probleme iz sprave morajo razjasniti strokovne institucije (zgodovinarji, sociologi in drugi), potem ko bo dostopno arhivsko gradivo, ki bo s spoštovanjem kriterija časovne distance eliminirala subjektivne ocene dogodkov in s tem zagotovila pravično in resnično oceno preteklosti. Podpiramo v Programu SSK sprejeto nalogo, da si bomo prizadevali, da se dosežeta pomiritev in sprava med Slovenci, s temeljnim prizadevanjem stališč in nagibov posameznikov in skupin za ravnanje in odločitve v času druge svetovne vojne in po njej, kar je dosegljivo le z objektivno in strpno vodeno razpravo, brez prikrievanja podatkov z osvetlitvijo vseh plati krivde ali nekrivde, ter z namenom, da se poravnajo vse krivice, storjene iz političnih, ideoloških ali svetovno nazorskih razlogov. Podpiramo stališče dr. Franca Habjana, da se glede delovanja SSK o spravi, zapuste pravne definicije in poudarek naj bo na etično moralni osmislitvi sprave, ker sedanje smiselne upravne dejavnosti ne dopuščajo in ne doprinašajo k resničnemu procesu slovenske sprave.

SLOVENSKA SPRAVA

Na kongresu SSK v Mariboru so bili predloženi štiri predlogi o slovenski spravi. Tokrat objavljamo dva, in sicer predlog konference SSK za BIH ter predlog Komisije za Priporočila.

Komisija za Priporočila v sestavi mag. Marjan Schiffrer, mag. Vinko Vodopivec ter dr. France Habjan predlaga:

Država je dolžna:

- spoštljivo pokopati medvojne in povojne žrtve nasilja,
- povrniti storjeno škodo žrtvam revolucije,
- pripraviti imenik vseh slovenskih žrtev z vsemi podatki in izdati mrliške liste po uradni dolžnosti,
- vsem grobiščem dati status javnega pokopališča in jih primerno
- versko in kulturno obeležiti.

gospodarska zbornica

WHERE IS THE WILL?

Anthony Klemenčič
Barrister and Solicitor

Please do not read the rest of this column if you are sure that you will live forever!

Making a Will is not glamorous or exciting. The problem with it is that you will never live to see the results of your efforts. Not only that, it asks you to face your own mortality - something we likely do not want to do unless we are old or seriously ill.

Nevertheless, there has never been a more important time to plan for your estate than in the present. You must get in the habit of reviewing your plan on a regular basis and to amend it when necessary.

Society has changed a great deal in the last few decades. Rising rates of divorce, re-marriage, common-law relationships, together with ever more laws to protect marriage partners, dependents and persons with disabilities have resulted in a more complex world in which personal freedoms are enhanced in some ways and restricted in others. Presumptions now arise by law that may have serious and detrimental impact on what you would like to have happen to your property.

Consider some of these questions:

- Can I be sure that my estate will not be part of a legal battle between one of my adult children and his or her spouse?
- If I have helped my first child with the purchase of a home but not the younger children, should I arrange for the younger ones a larger share of my estate?
- If I die and my spouse re-marries, how can I be sure that our property will go to our children?
- If one of my children is careless with money, can I make sure that his or her share is held back or paid out more slowly?
- Should I transfer ownership of my house, cottage or rental property to my adult children to avoid Probate Fees?
- If I re-marry, does my previously made Will

still have legal validity?

- Will Capital Gains Tax be payable on my death for any of my assets? How will that affect my beneficiaries?
- Can I leave my Registered Retirement Savings Plan to my children?

Such questions show us that as society and the laws governing its behaviour become more complex, the solutions to such concerns require careful review and planning so that your particular estate planning expectations are met.

Power of Attorney legislation has been significantly altered recently. Many people remain unaware that a mental disease, serious stroke or other accident which leaves an individual unable to comprehend or communicate can result in Ontario's Public Guardian and Trustee assuming legal authority over the decision making of a person's property and personal care. If this result is something that you wish to avoid, you should arrange to have a Power of Attorney for Personal Care and Continuing Power of Attorney for Management of Property prepared.

Power of Attorney documents, if prepared now and kept on file in case of a future mental incapacity will surely reduce stress, expense and delay for all involved in the event that such misfortune should happen to you. Such Powers of Attorney would allow the person or persons whom you have chosen to immediately begin to act as your legal representative. Your representative would manage your property and savings and make decisions about the manner in which you will be cared for and treated until such time as you regain your ability to give instructions or die. In some cases, this period of time may last several years. Upon death, the Powers of Attorney cease to have any validity and your Will then takes effect.

Just as naturally as you do your 'spring cleaning' or prepare your house and yard for the winter season, so you must take the time to consult regularly with your solicitor so that your estate will be one that is distributed to your intended beneficiaries without unnecessary difficulties and obstacles. A Will is the document that achieves this goal. You would not want your estate distribution to be remembered as that 'big legal case' that went on for years and years.

CARL VIPAVEC SLOVENSKI ODVETNIK IN NOTAR

TEL: 416 / 255 7500
FAX: 416 / 255 6667

770 BROWNS LINE TORONTO
ON, M8M 3W2

view on

design based studio

416.932.8592

nivescorak@hotmail.com

HRANILNICA IN POSOJILNICA

SLOVENIA PARISHES
CREDIT UNION

725 Brown's Line, Etobicoke, M8W 3V7
Tel: (416) 255-1742
618 Manning Ave., Toronto, M6G 2V9
Tel. (416) 531-8475
23 Delawana Dr., Hamilton
Tel. (905) 578-7511

Misijonar

Tone Zrnc

CM - jubilant petdeset let duhovništva

Milena Soršak

Luč sveta je zagledal 21. januarja 1921 v vasi Laporje pri Turjaku na Dolenjskem. Že v zgodnji mladosti je kazal nadarjenost in čut za višje ideale. Kot 12-letni fantič je zapustil očetov krov, starše, brata in sestre ter začel s študijem na klasični gimnaziji v Ljubljani. Nastanil se je v dijaškem domu pri cerkvi Sv. Srca Jezusovega na Taboru, kjer se je seznanil z misijonarji družbe sv. Vincencija Pavelskega. Po maturi je vstopil v njihov red, tam opravil noviciat in nato nadaljeval študij filozofije na ljubljanski teološki fakulteti. Študij mu je prekinila vojna vihra. Odšel je v Trst. Po končani vojni je teološke študije nadaljeval na slavni Gregorijani v Rimu in bil 9. novembra 1947 v Sieni posvečen v duhovnika, dva dni pozneje pa je pel svojo novo mašo v cerkvi S. Andrea Della Fratte. Študije je šel dopolnit v Cuenco pri Madridu v Španiji. Novomašnik je vzljubil blagozvenečo melodijo španščine, ne vedoč, da bo kmalu v njej pridigal ne samo v Španiji, ampak tudi v Latinski Ameriki. Leta 1950 je odšel v Argentino, kjer je ostal eno leto v znamenitem Marijinem svetišču v Lujanu, ki je kasneje postalo Brezje slovenskih beguncev. Za zamreženim okencem je spoznaval bit latinskega človeka, ki mu je začel vedno bolj priraščati k srcu. Naslednji dve leti je preživel v Punta Arenas, skrajnem jugu Čila, v deželi s 24 urami sonca poleti in s 24 urami teme pozimi. Tam je priskočil na pomoč župniku lazaristu Jožetu Mejaču. Naslednji premik ga je pripeljal v župnijo sv. Evlalije v Santiagu, prestolnici Čila. Tam ga je čakal ognjeni krst prvega misijona, seveda v

20 let. Marsičesa se je lotil na tej postojanki svojega življenja. Med drugim je poskrbel za prenovo notranjosti cerkve. Po načrtih arh. Jožeta Kregarja je bil preurejen prezbitarij, postavljen nov glavni oltar in zgrajen nov krstilnik. Od leta 1979 nadaljuje svoje poslanstvo pri župniji Brezmadežne s Čudodelno svetinjo v New Torontu.

Gospod Zrnc ima izredno razvit čut za glasbo in petje. Z zborovskim petjem se je

španščini. Že zgodaj ga je začela zanimati preteklost prebivalcev Andov. Srce mu je radostno vztrepetalo, ko je bil poslan na novo duhovno postojanko v osrčje latinske Amerike, v Peru. Največ je deloval v Limi, kjer je bil kaplan v župniji Čudodelne svetinje. Avgusta leta 1959 ga je redovna skupnost dodelila v župnijo Marije Pomagaj v Torontu, kjer je deloval celih

začel ukvarjati že kot novomašnik v Španiji, kjer je vodil župnijski pevski zbor. V Punta Arenas v Čilu je že v prvem letu svojega delovanja ustanovil otroški pevski zbor, ki je hitro zaslovel. Ob blagoslovitvi temeljnega kamna disperzerja sv. Vincencija v župniji Čudodelne svetinje v Limi je leta 1955 pod njegovim vodstvom nastopil dekliški pevski zbor Miguel

Echenique, ki je potem v dokončani dispanzerski dvorani redno nastopal in izredno zaslovel. Višek na glasbenem področju je g. Zrnc gotovo dosegel z glasbenim udejstvovanjem pri Mariji

Pomagaj v Torontu, kjer je poleg treh pevskih zborov (otroškega, mladinskega in dekliškega) vodil tudi orkester in oktet Slovenski fantje. V dvajsetih letih je z mladino pripravil kar 24 koncertov, 6 glasbenih festivalov in tri spevoigre. Slovenska mladina je pod njegovim vodstvom prepela okoli 200 pesmi v slovenščini, angleščini, francoščini, španščini in latinščini. Za te zборе so komponirali Anton Jobst, Matija Tomc, Walter Babiak, Ubald Vrabc in Jerko Gerzinčič.

S prihodom k Mariji Pomagaj mu je bilo takoj zaupano vodstvo slovenske sobotne šole. Novinec na tem področju ravno ni bil, saj je poučeval že v Santiagu in to od ljudske do poljedelske in srednje šole. Novi duhovni pomočnik je to nalogo sprejel z vso odgovornostjo, poln zagona in navdušenja. Že v srednji šoli je izredno

izstopal zaradi nadpovprečnega zanimanja za slovenski jezik in zdaj mu je bila dana prilika, da se izkaže. Kaj vse je bilo potrebno postoriti, da bi šola zaživela v vsej svoji moči in zagotovila slovenskemu življu v tujini primerno narodno-kulturno izobrazbo! Okoli sebe je zbral sodelavce in s skupnimi močmi je bil sestavljen primeren učni načrt. Po nekaj letih se je pokazala nujna potreba po ustreznih učbenikih. G. Zrnc se je lotil zahtevnega dela in izdal dva učbenika: Materino besedo za nižje razrede in Veseli dom za višjo stopnjo. Organiziral je zbiranje slovenskih knjig, uredil knjižnico in nato uvedel branje knjig kot del učnega programa.

Pri njegovem delu in počitku ga vedno spremlja fotografska kamera. Pisatelj Rebula jo imenuje žanjico na razkošnem polju vidnega, ki v rokah umetnika lahko požanje božje stvarstvo v bogastvu oblik in barv, pa tudi vse izraze na najimennitnejši božji stvari, na človeku: od njegovih telesnih drž do najrazličnejših duhovnih razpoloženj. In tak umetnik je tudi g. Zrnc. Ima izreden dar za nenavadno, pristno, naravno lepoto, je pa tudi ljubitelj umetnosti, arheologije in etnologije. Na vseh svojih duhovnih postojankah in počitniških potovanjih se živo zanima za ljudi in njihovo deželo. Peru, deželo Inkov in konkvistadorjev, imenuje fantastičen muzej, ki ga je prepotoval po dolgem in počez in za svoj arhiv zbral okoli 2000 diapozitivov. Leta 1974 se je prvič podal v Centralno Ameriko in se seznanil s kulturo Majev, ki ga je tako prevzela, da se je tja še večkrat vrnil, vedno strokovno pripravljen, zbirko diapozitivov pa je povečal za 3000 posnetkov.

Njegova posebna ljubezen je misijonar in svetniški kandidat Jernej Friderik Baraga. Deželo Velikih jezer je začel sistematično obiskovati po letu 1965. Začel je zbirati gradivo o življenju in delu tega velikega moža in leta 1969 izdal Vodnik po Baragovi deželi ter dal natisniti 20.000 podobic z molitvijo za njegovo beatifikacijo. Marquetteški škof Salatka je zvedel za njegovo delo in zanimanje za svetniškega kandidata in ga imenoval za vicepostulatorja Baragove zadeve. Odslej

naprej se je še bolj goreče poprijel dela in z živo besedo seznanjal Slovence z velikim rojakom. K delu je pritegnil še skladatelja Primoža Ramovša, ki je v čast Baragu skomponiral simfonijo Simfonični portret. Leta 1975 je povabil k sebi v Toronto prijatelja - pisatelja Alojza Rebulu. Skupaj sta prepotovala Baragovo deželo in s tega potovanja sta se rodili dve Rebulovi knjigi: potopis Oblaki Michigana in Baragova biografija Duh Velikih jezer. Na enem izmed mnogih potovanj ga je spremljal tudi kiparski umetnik France Gorše, katerega stoletnico rojstva praznujemo prav letos. Po poti je nastal album kakih 50 perorib, a srečanje z Barago je v umetniku spodbudilo tudi njegov kiparski navdih. Nastalo je okoli 30 Baragov, med njimi tudi tisti na Slovenskem letovišču pri Boltonu. A g. Zrnc je hotel še več. Življenje rojaka je hotel ovekovečiti s filmom. Po devetih letih se mu je ta zamisel uresničila in 17. januarja 1982 je bila v dvorani Brezmadežne na Brown's Line premiera enournega dokumentarca Sledovi.

Gospod Zrnc je bil obdarovan z mnogimi talenti, ki jih je in jih še bogato izrablja, nad njim pa bedi božja previdnost, kateri je iz srca predan in sam pravi, da mu za to odločitev ni bilo nikoli žal. Posebno ljubezen in spoštovanje goji do Matere božje. Morda je to milost Kraljice miru s Kureščka, kraljice njegovega rojstnega kraja. Nekaj izrednega je dejstvo, da je od sedmih župnij, kjer je deloval in še deluje, kar pet posvečenih Mariji. Že na Ognjeni zemlji je začel delovati v Marijini kongregaciji, delo je nadaljeval v Limi, v Torontu pa je družbo restoriral in ji pridobil ustanovno listino. Leto za letom se je zbirala slovenska dekliška mladina, ki se je pod njegovim vodstvom učila ljubiti Marijo in jo v svojem življenju posnemati.

Osnovna naloga vsakega duhovnika je poučevanje verskih resnic in razlaga evangelija. Za to delo je potrebno temeljito znanje katekizma in sv. pisma ter globoka osebna vera. G. Zrnc lastuje oboje. V svojih pridigah je vedno direkten, včasih malce oster, ne išče laskavih besed, kajti osnovne resnice se ne morejo spremeniti in prilagoditi času in okolju, spremenijo se lahko le načini. S poukom verouka v

...nadaljevanje na 24. str.

FALL 1997

Dr. Metka Zupančič

Finishing my sandwich Eggplants and peppers Grilled Seasoned in a Mediterranean way On white bread, though Somebody thought of me My gratitude My being picky For what reason We all will die But how and in what health Maybe this time the catering from Beans Bar Lovely dinner, last night Those who are closest to my views enjoying chicken, though Myself enjoying my own dish Today and yesterday, an effort made to meet my needs My persuasions Not any better, though, not eating meat nor fish nor poultry not even dairy Not any better Inside there is a group where I feel well At home Still needing time and space to be elsewhere A writing workshop Fireplace And my new friends each in their corner, wrept in blankets, writing, and I went out The need to breathe, to hear the birds, to feel the chill Yet warmth of sun when it comes out

This fireplace connecting with all others I clearly see the rug The reddish brown the brownish red that burnt Enjoyment of the flames and of the warmth that came from scattered woods Still seeing nails in pieces that were thrown away, I guess, but which I used Still trying to complete my image To see inwardly where this wood was piled Where I would go to fetch it, which newspapers I burnt to start the flame Still wrestling over time and space where this all happened In Maryland, on Chester River, I guess, with water at my feet, the roaring team at practice every day, the ducks and gees in early Fall, the meadows turning pale From green to yellow and to brown The fireplace and someone there to feed the flames with me Someone whose fire didn't heat my soul Someone whose prejudices were as strong as mine Someone who wanted it his way Not even asking why I chose to stay with mine My principles My tears My rage And my rejection of this man whom I saw as a jerk The sun not heating me right now The chill from the concrete where I am seated Nearly

too penetrating to continue in the air Watching the leaves already red and yellow And also green This early Fall Which is again a source of joy But also sadness My home a temporary one again No fireplace in it And no obnoxious man to tell me what to do and how to be The man Another one Who would still want to have a word in how I am Might be preparing his own fireplace for sweet enjoyment with his sons If they are visiting right now The fireplace a wrong presumption that there is fire which can feed Just like all fires And just as everything One Fall after another One house One town And then another one An end to an experience Beginning of another And passing through this life Acknowledging the inner impulse which says that it is time to move Seems to become the truth which I am meant to follow Observing from outside what by others could be seen as norm The habits of a town and of a nation Belonging to no one But to myself Yet this myself unsure of where to go and how to turn the wheel of fortune The card I drew last night The message for the day or for my life So that my life be granted with a meaning With fulfillment

The sun is out again A couple passing by Followed by youngsters, four of them A Sunday outing Exploring spaces close to what For them Is home So I believe And in this gorgeous moment of the harvest Of this late blooming just before the cold Which might be my own fate This harvest and late blooming It still remains a secret to myself of how this life is meant to be Of how some people do it Make four children Hold their hands Embrace in front of me Ignoring that my heart is hungry for attention and for love For real fire from within Which can transform Not only me but both of us So I can learn to trust and live.

Lucija Stupica

Nekje

Nekje na obali ženske živijo utrujeno čakanje, ko morje oblikuje kamne in je bolj modro in globlje, kot se zdi. Ko so ladje prevečkrat odvezale vrvi.

Nekje može zaman obiskujejo bar, hoteč priklicati spomine nekdanjih dni. Prijatelji so odšli. Ali pa so zamenjali ime.

Nekje je ženica prodala svoj prvi teloh in skrila denar med razpokane dlani. Osamljen godec igra pozabljene tone, nostalgija se riše kot grafit med hišami.

Drugje na trgu, v glasu golobov, odmevajo stoletja in umrljivi mi. Spijem ledeno limonado, se zasmejim v platano, da me prekrije z listjem.

Kajti nekje bodo nocoj razbili sanje. Med postanki dneva bodo stvari govorile, ne da bi kdaj izvedeli, kaj. Resnica je iztrgana stran.

Razodetje

Čipka prezgodnjega jutra razpada na nemi zemlji s časom, z odpirajočim ekranom oči.

S travne blazine vstaja, oblečena v tekst, ki se izpisuje brez začetka in konca.

Poezija ranljivega telesa se zliva med imena rož, dreves in prebujajočih ptic.

Roka je, zdaj vem, zadnja vrstica pesmi, ki postaja odmev poletnega smeha in dežja. Zdaj, iskrena kot nikoli, vse v enem krilu vetra.

Ko zaprem oči

včasih takole zaprem oči
 ne ura ne dan nista pomembna
 le molk in domišljija
 oblikujeta tvoje telo
 dotikam se roke
 mehke kože
 skozi njo prodiram do kosti
 po žilah spustim se do srca
 večne uganke
 in tu se ustavim
 ko v mislih potujem vate
 tako nevidno
 tako skrivaj
 vztrajno
 nikdar brez ljubezni
 mi roke dišijo
 in misli so proste
 počasi postajam Zaratustra
 modra in močna
 sama

Ko bi lahko

Ko bi lahko z roko segla
 v tišino in poškopila to
 belino s sokom rdečih pomaranč.

kaplje bi polizala z jezikom,
 ga ranila, spet zacelila
 s spoznanjem, da sem,

kar tajim z obrazom,
 s sprenevedanjem in z rdečico.
 Ko bi lahko ustavila roko

v svetlobi, z razdanim svetom
 na dlani in tako od daleč,
 izpod stekla opazovala

njegov razkroj.

IF NOT IN SLOVENIAN, AT LEAST IN ENGLISH...

Dr. Metka Zupančič

Do you think your old time mother tongue would need to be brushed up too much to read our dear old classics in the original language? Or else, would you consider reading Slovenian novels or poetry, if only this literature were available in English?

Slovenija *Quarterly Magazine*, an internet accessible Slovenian magazine (<http://www.arctur.si/slovenia/>), recently featured an article by Aleš Debeljak, poet, essayist, and thinker. In his capacity of a scholar who has spent time on American campuses, he played a role in promoting and also co-translating some of the contemporary Slovenian writers. In his article, he is dealing with the most recent or upcoming translations of some of the well-established Slovenian authors. Let's mention that his own "meditation on Balkan War," as he calls it, *Twilight of the Idols: Recollections of a lost Yugoslavia*, was published in 1994 (Fredonia, NY: White Pine Press), as well as his poems *Anxious Moments*.

Tomaž Šalamun, a well-known Slovenian avant-garde poet, saw his *Selected Poems* published in 1988 (New York: Ecco Press), while his *Four Questions of Melancholy* are announced for 1977.

Michael Biggins seems to be the translator to call, when there is an interesting Slovenian novel to be brought into English: he has published the translation of a novel by Boris Pahor (Slovenian writer living in Trieste, Italy), *Pilgrim among the Shadows* (New York: Harcourt Brace, 1995). His translation of *Laughable Lust*, a novel by Drago Jančar, is announced for the Fall of 1997.

I will confess that reading this article made me curious about what has been translated from Slovenian before. Thanks to the internet, I managed to browse through the U.S.A. Library of Congress Catalog. Not only did I find a number of translations into English, of some of the Slovenian literary classics, but I also found many other titles — in Slovenian, of a number of books published in Slovenia. My search was done by authors' names, so there might be more, or there might be a number

of books that are not listed. For example, I know that Tom Ložar, professor of English who lives in Montreal and who writes in both Slovenian and English, translated a number of Slovenian poets. The other source to look for (in order to complement these data) is a yearly publication either in English or in French, by the Slovenian PEN organization, *Le Livre slovène*, with interesting excerpts of novels, essays, or poetry.

It only seems right that Ivan Cankar be well represented: his novel *The Bailiff Yersey and his rights*, first published in 1930 (London: J. Rodker), was reissued in English by Državna založba Slovenije, in 1968. They also published *My life and other sketches*, in 1971. His *Dream visions and other selected stories* appeared in 1982 (this address might be helpful: Willoughby Hills, Ohio, U.S.A. 729227 Eddy Rd., Willoughby Hills 44092; Slovenian Research Center of America, 1982).

Oton Župančič was again published by Državna založba Slovenije, with *A selection of poems* (the year seems to be sometime after 1980).

Prežihov Voranc and his *The self-sown* appeared in 1983 (New Orleans: Zal. Prometej, 1983). Josip Jurčič got attention for his *George Koziak, a Slovenian Janizary*; [Montreal?] in 1953.

There would not be an even distribution of information, had there been no translations of the works by France Prešeren, yet, I only found a book of his *Poems*, published in 1969 (London: John Calder). Please let us know if there are other texts that you might own or might have found! And, have a good moment reading!

Selitve ali vprašanja kulture: moje, njihove...

Dr. Metka Zupančič

In tu, v novi šoli, vprašam, kako ravnati v položajih, ki so se mi tam, na oni šoli, zdeli nesprejemljivi. In spet primerjam. In vidim študenta, ki bi tako zelo potreboval "strokovno pomoč", terapijo, pa je namesto tega izigral vse karte, ki so mu bile na voljo. In me stisne pri srcu, in se sprašujem, kolikokrat bom tu v podobnih škripcih, in kako bom ravnala, in koga bom prosila za pomoč, in na koliko zaprtih vrat bom tedaj potrkala, in koliko jih bo ostalo zaprtih.

Nekajkrat na dan me prešine, da tu skoraj ne bom mogla govoriti francosko, razen na oddelku, z nekaj kolegi, in s študenti. Nekaj dni je trajalo, preden se je radio kot po čudežu dal prepričati, da ujame francosko mrežo ultrakratkovalovne dolžine. Kljub ropotanju in šumenju se ne dam, ne premaknem iskalca tja, kjer bi bil zvok čistejši, čeprav morda tudi iz Toronto - in v angleščini. Prešine me, da sem še vedno v isti provinci, da v vseh uradih še vedno piše Mail/ Poste, pa Human Ressource/ Ressources Humaines, povsod tam, kjer ima država svoje interese ali pa želi prepričati o svoji naravnosti, tudi v trgovini z alkoholnimi pijačami (kako že?). Nikoli ne grem tja zase, in če se že ustavim, kupim steklenico za prijatelje, slovensko vino, kadar ga imajo, tako za šalo, da nazdravijo namesto mene. Na pošti sprašujem stasitega mladeniča, ali je dvojezični napis znamenje, da mi lahko odgovori po francosko, pa se malce žalostno namuzne, skoraj nerodno mu je, ko prizna, da je eno leto francoščine v High School že davno pozabljeno. Čeprav v Ottawa ne vzamejo ljudi v službo, če ne znajo francosko. Ista provinca, približno šest ur vožnje, in svet je povsem drugačen. Kanadsko angleški. Ali vietnamsko angleški, na drugi pošti, kjer postarani uslužbenec prešteva denar in nakaznice v svojem jeziku. Ali romunsko angleški, ko prodajalka okleva, preden odgovori, od kod je, in najprej vpraša, zakaj me to zanima in od kod sem jaz.

Moja plačilna kartica pa je v francoščini, kjerkoli jo uporabim, in če so blagajničarke pozorne, če napis v francoščini pri njih sproži spomin, ali jih opomni, da so morda

bolj francosko kakor angleško govoreče, potem se naplete pogovor. In takrat navadno povem, da sem od tod, čeprav nisem, pa da učim na univerzi, pa sem obenem tudi jogijska terapevtka, pa da se grem duhovno zorenje, čeprav nisem kristjanka, pa da učim francoščino, pa da mi pogosto očitajo, da je moj jezik preveč čist, in da sem preveč francoska v svojih vrednotah, in da govorim prehitro, in da hočem veliko preveč povedati, vse v enem stavku. Pojasnim, da verjamem v nove oblike sožitja in sodelovanja in skupinskega dela, pa da bi še vedno najraje videla, da obvelja moja volja, da se mi ne bi bilo treba prilagajati, ves čas prilagajati, kar naprej prilagajati...

Prizor z zabave, še vedno v Ottawa, ko sem bila že povsem "razseljena oseba", s stvarmi na poti v Kitchener in na univerzo v Guelphu, z dovolj krame, za poln avto, še vedno pri gostoljubnih prijateljih, Beograjčanu in Banjalučanki, ki sta šla pokazat enoletnega sina njenim in njegovim sorodnikom "tja čez". Zabava tik po moji vrnitvi z jogijskega srečanja, kjer smo si vsi pihali na dušo, krepili drug drugemu, druga drugi najboljše v nas. Pokonci od ranega jutra, za še zadnjo jutranjo jogo, pa obred, podelitev diplom novim terapevtkam, in pot nazaj, sedem ur vožnje z avtomobilom, in samo košček na prostranem zemljevidu te celine. Na meji moja učiteljica pove, da je Američanka, jaz povem, da sem Kanadčanka. Njo uradnik vpraša, koliko časa bo ostala v Kanadi. Mene, kako dolgo sem bila od doma. In ga prav nič ne zanima najino življenje, in zakaj sva v istem (najetem) avtomobilu, in od kod takole skupaj potujeva. Severnoameriški dogovor o prosti trgovini... Nadrealistično vzdušje na zabavi, veliko moških, zelo veliko moških, ki so po nekaj kozarčih in morda še drugačnih krepčilih vse bolj izrazito izražali svojo "kulturo", bili so "doma", svet, je bil njihov, in v njem je bil prostor, odmerjen ženskam, nekam negotov, kakor da nismo z istega planeta. Moj spremljevalec, eden redkih "zaresnih" moških. In moja radovednost, ko sem ga opazila v ognjevitem razgovoru z moškim, ki je ves večer delil maziljene nasmehe. Kasneje sem njegovo sliko videla pri "gay" prijatelju v Montrealu, na naslovnici brezplačnega propagandnega časopisa za kulturo homoseksualcev, ugotovila, da je politik, in tedaj bolje razumela njegove misli na zabavi: "Kvebeška kultura, veš, je nekaj posebnega... Jezik, pa tradicija, pa tisto, saj veš, pripadnost. Nekaj drugačnega, nekaj, kar te zavezuje k tej skupnosti in ne h kateri drugi." Ne vem, kje sem ju ujela v pogovoru, kakšne trditve je pritegnil v bran svojim pogledom, svojim prepričanjem. Kmalu smo bili trije: moj

spremljevalec, čigar sinova govori francosko, poučuje in piše v glavnem v francoščini, s svojo materjo govori hebrejsko ali madžarsko, s svojo sestro in očetom angleško, z bratranci portugalsko. Francoska arhitektka, katere oče je očitno Vietnamec, je odraščala v Franciji, njena hči je potegnila vase vzhodnjaške poteze, zdaj pa se vsi trije, z dekletovim očetom vred, prilagajajo dvojezičnemu vzdušju v Ottawi. In jaz: takrat še nisem vedela, da bom dober mesec kasneje morda malo drugače gledala na kvebeško željo po uveljavljanju svoje posebnosti. Še nisem vedela, da bom za Veliki šmaren prvič stala v množici okoli kapele, kjer bo torontski nadškof maševal v slovenščini. Nisem vedela, da bodo v meni namesto besed maše v slovenščini odmevali delčki v latinščini, pa v nemščini, pa v angleščini. Nisem vedela, kako zelo moja kultura ni samo francoska ali slovenska ali planetarna ali vseobsegajoča ali duhovna, ampak predvsem glasbena. Nisem vedela, jaz, ki v Sloveniji razen ene same polnočnice, bolj za šalo, leta nazaj, nikoli nisem bila pri maši, kako globoko so se vame zapisale vrstice iz oratorijev, rekvijemov, maš. In nisem vedela, da me bo prošnja za mir, med mašo, vrnila v povsem drugačen spomin, v pesem, ki se mi je narodila v posebnem trenutku prav nič krščanske predanosti in vseeno mistične polnosti, ko sva oba prosila Dona nobis pacem, leta nazaj, in slika še vedno živa. In nisem vedela, da bom mašo spremljala na nekaj ravneh hkrati, ko bom poskušala vljudno slediti obredju, ki ga ne poznam, in me bo obred dramil v razmišljanje o mitih, o sveti hrani, Jejte moje telo in pijte mojo kri, in o mojih jedilnih navadah, in o mojem zavračanju mesne hrane, in nato svečano kosilo, in pečenka in zrezki, in kljub temu in ob vsem tem moja globoka hvaležnost, in spoznanje, da vseeno spadam tja, ker me silno gane preprosta kretnja, kakršne so sposobni samo ljudje moje kulture: Ko že ne jeste mesa, vam prinesem nekaj drugega, poln krožnik peciva, srčna dobrot v tej hrani, čeprav tudi peciva ne jem, ampak ta kretnja, ampak ta stavek, skrb zame, občutek, da mi nekdo poskuša ustreči. In vrnitev "domov", v Kitchener, nekoliko mirnejša, in občutek, da bom zmogla tudi to preizkušnjo, da bom počasi morda le lahko postala in ostala jaz, tista potujoča učiteljica, popotnica v iskanju jedra, bistva, izpolnitve, iskalka svoje biti, tistega, kar jo zares lahko izrazi, in ki ji tu in tam s kretnjo, z besedo povedo, da je dobrodošla, da ima vse skupaj smisel, da je del skupnosti, šolske, narodne, jezikovne, čeprav morda beži iz nje, čeprav se je zasedla v vseh in nobeni, da je del celote, kjerkoli pač je.

Moving Again - through Cultures, Mine and Theirs...

Dr. Metka Zupančič

And I'm making comparisons again. Remembering a student who would have needed "professional help" badly, but who preferred to play all the jokers in his hands to manipulate us. And my heart shrinks, and I wonder how often I'll find myself in a similar situation, and how I'll ask for help, and how many doors will remain closed once I'll knock on them. It occurs to me frequently that I won't be able to speak French here, except with colleagues and students. It took a number of days for my radio to catch, as if by miracle, the French FM broadcasting. I don't give up, even if the lack of precision is alarming, and change it to a clearer spot, maybe broadcast out of Toronto again but in English. It strikes me that I'm still in the same province, with Mail/Poste, Human Resources/Ressources Humaines in every place where the State is trying to make a good impression or wherever it is in business, like at the liquor stores. I hardly ever go there, and then I buy a bottle for my friends, for them to drink to my health, of Slovenian wine if there is any around. I'm questioning the young postmaster if the bilingual signs mean that he can answer in French, but he moans that his one year of high school French is far behind him. However, one couldn't get a job at a post-office in Ottawa without speaking "some" French. The same province, about six hours of driving distance, and the world is not the same. Canadian. Anglophone. Or multicultural, with an elderly Vietnamese postmaster counting cash and money orders in his language. Or Romanian English, with the clerk in a store hesitant to answer my questions about her origin, asking first about mine, and about my reasons for inquiring. My debit card is in French, and when the cashiers notice it, it could trigger a memory of being maybe more French than English, and then the interaction is possible. In these situations, I tend to say that I am from "here" without being from here, that I teach at the university, but that I also am a yoga therapy practitioner, and that I am deeply involved in spiritual growth, although I am not a Chris-

tian, and that I lecture in French and that my language is often considered like too "pure," and my values coming too much from France (instead of Quebec, maybe), and that I tend to say too many things, all in one sentence. I tell them that I believe in new forms of being together and interaction and group work, but that I still see my desire to have it my way, not having to adapt all the time, again and again.... A scene from a party, still in Ottawa, when most of my things were on the way to Kitchener or to the University of Guelph and a big quantity of it still sitting at the home of friends — friends who graciously left me their apartment, going back to Belgrade and Banja Luka to show their one-year-old son to the family. The party on the evening of my return, from a yogic gathering, during which all of us were enhancing all the best in all of us. Up at the break of the dawn, for my last morning yoga, and then the ritual, the graduation to the new therapy practitioners, and the return, seven hours drive not covering more than a little piece on the map. To the customs officer, my teacher explains that she is American and I say I am Canadian. He asks her how long she will stay in Canada. He asks me how long I was away. And he is not curious at all about our private lives, and why we are traveling together in a (rented) car. The Free-Trade Agreement.... The surrealistic feeling at the party, a lot of men, a big number of men who started expressing their own "culture." After a couple of glasses and other stimulants they felt at home, the world belonged to them, and in this world, it seemed that women were from another planet. My companion being one of the rare "real" men. And my curiosity when I saw him intensely engaged in a discussion with a man who has been ostensibly smiling the whole evening. Later in Montreal, I have seen his picture in a magazine promoting gay culture, realizing that he was a politician. I could grasp his arguments at the party "Quebec" culture, you know, something special... Language, tradition, and, you know, the belonging. Something different which makes you part of this community and not of some other." I ignore which arguments he might have drawn to defend his positions, having joined them late in the discussion. Soon there were three of us, his friend of mine whose sons speak French, who himself teaches and writes mostly in French, yet who speaks Hebrew or Hungarian with his mother, English with his father and his sister, and Portuguese with his cousins. The French architect whose father is a Vietnamese, who grew up in France, whose daughter reincarnated the Orient in her features, both of them adapting to the bilingual set-

ting in Ottawa. And myself. At that point, I could not see ahead to only a month later, when I would consider differently how much Quebec wishes to promote its difference. I also could not know that I would attend an Assumption celebration, with a crowd around a chapel listening to the Toronto archbishop preaching in Slovenian. I also ignored the possibility that the Slovenian words of the mass would resonate in me, through bits of Latin and German and English. I ignored the force of my own culture belonging not only to France and Slovenia and the planet and the universe but mainly to music. Not ever having been at the mass in Slovenia, where I only attended one Christmas service for fun. I ignored how deeply rooted, in me, were these lines from requiems, oratorios, masses. And I ignored that the Peace part of the mass would bring back a very different memory of a poem born in a special moment, of a mystical fulfillment far from Christian devotion, with both of us asking *Dona nobis pacem*, many years ago, the image so vivid. And I dismissed the fact I would follow the service on different levels at the same time, trying to be polite and attend the ritual, without knowing it, while reflecting upon myths, upon sacred food, Eat my flesh and drink my blood, and reflecting upon my own eating habits, about my rejection of meat, and then the official lunch of steaks and chicken, along with my deepest gratitude, and the awareness of my belonging to this culture, since I let myself be so touched by a simple gesture since you don't eat meat, I'll bring you something else, a plate full of cakes and goodies, heart goodness in this food, and even if I don't eat sweets, this gesture, this phrase, this concern for my well-being, make me understand these women want to please me. On my way back "home" to Kitchener, I am more peaceful, and the feeling that I will make it through this experience, that I will accept being fully myself, this wandering teacher, a wanderer in search of the core, the essence, the fulfillment, the seeker of my soul, of what can express it — yet being told by a word, a gesture, that this person is welcome, that everything has a sense, that she is part of the community, the university, in all these languages and among all these people, even when she is running away from them, even if she grew roots in all of them and in none, that she is part of the whole, wherever she goes.

Kitchener, August 1997.

SLOVENIAN (KAKO JE TO LEPO) ali (LEPO VAS PROSIM) SLOVENE.

Tom Ložar

On the pages of the official organ of the SIM, *Slovenija*, the battle over what *Sloveni* and *Slovenščina* and *Slovensko* should be in English continues to rage. The partisans of *Slovenian* are given ample room in the letters to the editor, but the party line is that in English you are *Slovenes* and your language is *Slovene* and that *Slovenska stvar* would be *the Slovene cause*. Notice the *the*, by the way, the English prof in me can't resist telling you. The party theoretician at the SIM is—well, it's an agency really, called *Maple Lipa*. I am embarrassed to guess that they are Canadians. Their time would be better spent improving the English in *Slovenija* (looking out for the *the*, for instance) than allowing their tin ear to pronounce on matters where they have no truck.

There is a glitch in the SIM's *Slovene* crusade. For other than their own commissioned (commandeered<) articles, they also reprint paeans to Slovenia from the foreign press. When these are American articles, they more often than not persist in using *Slovenian* instead of *Slovene*. What to do? Will these Americans never learn? It wouldn't be polite to change the writers' usage to follow the party line. I've got a simple suggestion: why don't they follow the practice of *The New York Times*, a publication marginally more important than theirs, and start preferring *Slovene*. I visited the home page of the Constitutional Court of Slovenia the other day and noticed that they are using *Slovenian*. Yes! On the other hand, even *The New York Times*, when in its travel pages it uses English-from-Britain writers, lets them say *Slovene*. And when I phoned to ask for their official policy, they said that it really depended on the writer, but that, at least at the Foreign Desk, they used *Slovenian* for the language and for the adjective, and *Slovenes* for the people. Just what you need, more confusion. I mean *Italian* is used for the language, for the people, and as an adjective. Ditto for *German*, *French*, *English*, etc. So, who's right and does it matter really?

I am a partisan of *Slovene*. Why? The simple answer is that I do not have a tin ear. *Slovene* is ugly; *Slovenian*, beautiful. "But
...nadaljevanje na 22. strani

obrazi • faces

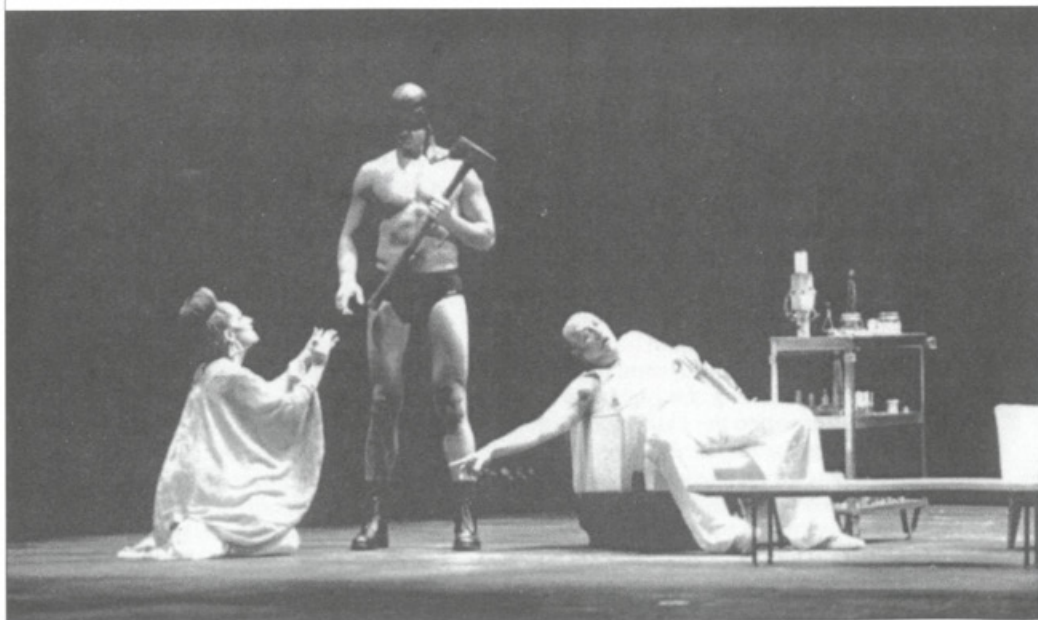
SLAVKO HOČEVAR Škocjan pred leti - Toronto danes

Nives Čorak

Če želiš meriti uspeh igralca, se zazri v njegove prelevitve. Ljudje, do katerih se moraš prebiti, kakor se mora Indiana Jones prebiti skozi goščavo pragozda. In potem si presenečen, ker se tri minute kasneje, ko S. dvigne slušalko, sicer res samo v večernih urah, počutiš kakor da se pogovarjaš s svojim bratom. On se smeji in je tudi zadržan. Pozna svoje odgovore. Pripoveduje s posebnim navdušenjem, če ga podrezaš. Prizori snemanja, igralci, drobni detalji iz vsakdanjosti filmskega sveta. Pripoveduje o sebi v "Concrete Jungle" in v TV verziji "Nikita", visokem, svetlolasem Evropejcu z željenim naglasom. Potem je nekaj časa tiho in nato se prebudi v gledališču v uprizoritvi *Salomé* kanadskega režiserja Atoma Egojana (*Calendar, Exotica, Sweet here after...*) kot rabelj, na torontskih odrih, v jeseni 1996. CBC-jev film "Canadian peacekeepers in former Yugoslavia" postane kočljiva tema, ki se je raje izogne, je pa izkušnja, ki se je

Blues Brothers 2000, v režiji Johna Landisa, Toronto, 1997

ne brani. Kasneje na prehodu v novo leto 1997 mu režiser John Landis ponudi vlogo v novi verziji "Blues Brothers 2000". Mojstri bluesa sproščajo napetost snemanja, mešajo se občutki sproščenosti in napetosti hkrati. Sladkost trenutka in zavedanje veselja nad delom, ki si ga želi. In drugje, je svoj z mislijo o košarki in vsem, kar bi lahko bilo povezano z njo. Išče imena trenerjev na WWW in poskuša povezati svetova dveh celin. Poudari vložen trud ob učenju angleškega jezika v prvem letu tukaj, in pove, da mu nemščina, ki se je učil "doma", na tej celini kaj dosti ne koristi. V teh dneh snema pod taktirko režiserja Johna Woo-ja (*Broken arrow, Face off...*) film "Black Jack", v igralnicah Orillie, v poznih nočnih urah, med zatopljenimi kockarji realnosti. In tako živi življenje ljudi le za hip, ima občutek, da morda bolje ve, kaj si resnično želi. Medtem pa se ima preprosto fajn... in vse to v zadnjih treh letih, odkar biva tukaj.

Salomé, v režiji Atoma Egojana, Toronto, 1996

film • movie

FELIX

SLOVENIAN FILM AT TORONTO INTERNATIONAL FILM
FESTIVAL SEPTEMBER 4 - 13, 1997

Dr. Tone Kačnik

Screenplay

Dušan Jovanovič, Božo Šprajc

Directed by Božo Šprajc

Director of Photography Goran Trbuljak

Editor Andrija Zafranovič

Art Director Frenk Kveder

Costumes Irena Felicijan

Make-up Zoran Lemajič

Sound Franci Velkavrh, Jože Trtnik

Music Slavko Avsenik, jr.

Starring

Feliks Žnidarčič - Felix

Milena Zupančič - Jasna

Meto Jovanovski - Mile the Horse

Jernej Šugman - Janez

Erika Sajgal - Marika

Edita Zidar, Janez Hočevar, Polona Juh,

Debrei Denes, Zoltan Karacsonyi, Petar

Mirčevski, Metka Trdin, Lucija Šerbedž

ija, Danilo Benedičič, Marko Simčič,

Faruk Begolli, Atila Klince, Lotte

Marquardt, Lucio Slama, Ivo Ban

Produced by OKO Film & Visio d.o.o.

Kranj Slovenija

*Coproducers Vardar Film Skopje,
Macedonia, Compagnie Des Films, Paris,
France, Jadran Film, Zagreb, Croatia*

1996 Copyright OKO Film & Visio d.o.o.

What an event, what a treat! Slovenians in Toronto had a chance to see and screen a Slovenian film FELIX by Božo Šprajc, who directed it. You will not believe this, but the film till present has not been shown in our motherland Slovenia and it does not look very likely at present that it will be shown there in the near future. Since I do not know enough about the circumstances of the events, I do not want to comment or speculate.

Before writing about the film itself I would like to introduce to you Mr. Božo Šprajc who created the movie.

Božo was born in 1947 and graduated at the Ljubljana University, Academy for Theater, Radio, Film and Television. The same school I attended just few years ahead of him. Božo is not only director, but also an actor, producer and scriptwriter. If I am

reading him right, it seems to me that he prefers to be in charge of things when he is creating. From 1969 on, he worked in different Slovenian Theaters as actor and director until, 1977 when he was appointed at the Slovenian National Theater - Drama in Ljubljana. In 1978 he shot his first short film. Till now he has shot several short films and five feature films.

Unfortunately I have not had a chance to

journey. Some of the military, on the other hand, were shocked, confused and undecided-either to stay faithful to the old Yugoslav Army regimen or to join the new Slovenian forces called territorial defense. The central character of the story is eleven year old Felix who, with his schoolmates and teacher Jasna, is caught in a column in front of an army barricade on a high mountain road.

screen the rest of his work since I have been living in Canada for the last thirty years. Trying to form an independent opinion regarding Slovenian cinematography based only on one film is really impossible, as yet the film FELIX proves to us that Ljubljana's Academy offers a good basic knowledge for film making. On the other hand there is no doubt that Božo learned a great deal from watching masterpieces by Federico Fellini and others.

According to the director, the film FELIX is based on a true story which happened on June 26, 1991, on the first day of war in the territory of former Yugoslavia.

In his film Božo is trying to portray ordinary people, civilians as well as military, as truthfully and impartially as possible. In creating a screenplay, he had an excellent help which was provided by Dušan Jovanovič, a well-established Slovenian playwright. It is understood that due to the sudden and unexpected development of events everybody was caught by surprise and there was a great deal of stress, dilemma and fear. The civilians were scarred and worried to be killed and growing more and more impatient by not knowing when they would be allowed to continue their

The heroes of the story are caught against their will between two hostile military units. In addition to the Slovenian children in the school bus, there are many adults from different European countries gathered on the local road, all traveling south on this hot Summer day.

They are of various professions, nationalities, languages and religions, and some form France, Italy, Croatia, Hungary, Austria, Serbia, Macedonia, Turkey, Germany, Bosnia & Herzegovina, and, of course, Slovenia. The central themes of this story are the survival and fate of these ordinary people, travelers, who suddenly, and entirely unprepared, are thrown into a situation of war in June 1991.

The attendance at the Slovenian film presentation was great. The movie theater was filled to its capacity and we enthusiastically applauded at the end when Božo Šprajc gave us some insight about the shooting the film itself which was done in the rugged, mountainous terrain. Working with children is usually very difficult, especially when they are in larger groups. I think that all of us Slovenians in attendance, we were very proud to witness the showing of a Slovenian movie.

surely that's a matter of taste?" you will say. The parallel is not exact, but it will demonstrate the ugliness of *Slovene* and *Slovenes*, if I ask you to try to say *The Itals are funny* and *I love real Ital spaghetti* and *I'd love to speak Ital*. Doesn't work, does it? The parallel holds if we assume that *Italian* comes from *Italia*, not *Italy*. Although, come to think of it, given that we say *Italy* in English, the equally blunt *Ital* makes a lot of sense. The problem with *Ital*, however, is that it is hard to pronounce. Beauty or ugliness aside, so is *Slovene*. At least with the monosyllabic *Ital* there is little choice as to pronunciation. The problem with *Slovene* is that nobody (at least on this side of the ocean) can agree on how to pronounce the very strange looking word.

I did an unscientific poll of the English department at our community college. These are your English and Welsh and Canadian and American Ph.D.'s but regular people. I didn't ask them which, *Slovene* or *Slovenian* they preferred; I asked them how to pronounce *Slovene*. Here's what happened: some of them said *SLOvene*, and some others said *SloVENE*. I can't find a Slovenian approximation for the first, because from what I can tell Slovenian does not have that kind of *o*, but the second version rhymes with *Rovinj*. You give them the word *Slovenian*, and they'll all know right away how to pronounce it. So there's the choice: you can either have a word that people will automatically know how to pronounce, or you can have a word people will be guessing about. Can a little, barely-there nation afford that kind of hesitation? Well, it's none of my business.

A Brit, of course, will have no difficulties with *Slovene*. *Slovene*, basically, is the English word (like so much English, stolen or borrowed from the French) and *Slovenian*, the American word. It is true you live on Europe's edge and so you should perhaps go with the European pronunciation, for all its drawbacks. Maybe it will get you into the EU faster. On the other hand, the English that is taking over the world is American English. Sorry, that's the way it is. I know how disgusted the French are that English is taking over the world, and I can just imagine how disgusted the Brits are that it is American English that is taking over. So, do you guys want to go with the winners or the losers?

I have a theory, which you won't like. *Slovene* is not only the British version, it is really the *Tepanjska* version. You remember the *Tepanjske*, eh? The *Butalci* live in houses, the *Tepanjski* in castles: "hišam, ki so zidane v nadstropja, pravijo *Butalci* graštin, ljudje v

graštinah so jim vsi vprek grofje." (...houses with upper floors, the *Butalci* call castles; the castles' inhabitants they think of as counts, one and all). What happens, at least to a North American unused to such luxury, when he tries to pronounce *Slovene*, is that his upper lip immediately stiffens, his nostrils flare, and he feels so veddy veddy British that he begins to like it. And that is, I imagine, why so many Slovenians prefer *Slovene*; it makes them feel posh, English, lordly, makes them feel for a moment as if they were *graštaki tepanjski*. I mean with a classy name like that sooner or later they'll take you into Europe, if only to get at your name. As for *Slovenian*, je pa tako kmetko. It was, of course, anglophilia, that determined that that first Yugoslavia was officially called in English *The Kingdom of the Serbs, Croats, and Slovenes*. Or perhaps, given that we are talking about Belgrade, francophilia. In French you are *Slovènes* (which sounds nice, in French) so *Slovene* was just a translation from the French. Who could be bothered checking the genius of the language to find out what your name should really be in English! You weren't important enough. That *Slovene*, used for the people in the name of the original Yugoslavia, may also explain *The New York Times'* inconsistency. It's historical. But, hey, don't tell me Belgrade still runs the show in Slovenia.

It is not surprising that pretentious anglophilia should have made inroads in academic circles. A lot of gospodov profesorjev, both Slovenian and American, have succumbed to *Slovene*. There is, of course, also the baleful influence of the Library of Congress Subject Headings. The LC at some point, and this at a time when Slavic departments throughout America were using *Slovenian*, decided that *Slovene* was classier. But, or course, just as Slovenians want desperately to be Europeans, the colonies want to show that they can be just as classy as the once mother country. *Slovenian* is such a peasant locution.

And indeed it is. *Slovenian* must be the word immigrants invented knowing no better. It is, in other words, a word of folk poetry. *Slovene* is the bookish word. When they weren't being counted as *Krainers* or *Austrians* or *Wends* or *sumpn*, the Slovenians simply took the name of their land and added a normal *n* to it. *Russia*, *Russian*, they said, not *Russ*. Here's a land that ends with an *a* in English and it looks like the way you do it is you add an *n*. Let's try it, they said. And it worked. *Slovenia*, *Slovenian*. As I say, they didn't know any better. Most of them and their organizations thought of themselves as *Slovenian*. But were there immigrant organizations that

called themselves *Slovene* in America? Yes. The *Tepanjski* syndrom.

So who's going to win and does it matter? Well, the confusion matters. You're a little country, nobody's ever heard of you anyway, so you should decide. And if you decide for *Slovene*, my ear won't like it, but I'll go along. I'll just have to dress differently. Buy a better car, practice in front of the mirror, so I'll be classy enough for *Slovene*. Countries are polite, you know, so if your Foreign Affairs ministry came out and said you wanted to go with *Slovenian*, the world would politely follow. But, hey, what are the chances of your diplomatic people going with the folk version? I mean every country's nuclear chapter of the Anglophiles Association meets in the foreign ministry. Currently, at least on their web site, your diplomats are confused: their chapter headings use *Slovenian*, but once you're inside the text it's the good old old-Yugoslav *Slovene*. The confusion obviously comes from different people doing different parts of the text. I want *Slovenian* to win, but I'd bet on *Slovene*. Still that the Constitutional Court has gone with *Slovenian* is a hopeful sign.

Among the papers of my late uncle, Rajko Lo/ar, there is a letter from the great Albert Lord, the Harvard Slavist, expressing an interest in books Rajko wanted to give them from his private collection. Says Lord, yes they would very much be interested in "Slovenian books and periodicals." Good enough for a peasant like me! If you don't like the argument from authority, how about this. Citizens of Pennsylvania think of themselves as Pennsylvanians. It will date me to bring up this argument, but just try to imagine *Fred Waring and the Pennsylvanes*. Sorry for a reference only Americans could possibly understand, but do remember it is American English that's taking over the world. Pa brez zamere.

FAMILY MEAT & DELICATESSEN

Za najboljšo postrežbo pokličite

Mary ali Richarda

278 Browns Line

416 255 1098

zobozdravstvo

V rubriki Zdravje nam dr. Tone Kačnik odgovarja na nekaj splošnih vprašanj o zobozdravstvu.

KRVAVENJE V USTNI VOTLINI

Pri človeku, ki ima občutljive dlesni, lahko krvavenje povzroča zobna ščetka pri čiščenju zob ali pa kos trde hrane, ki dlesen rani. V takšnih primerih gre navadno za zelo občutljivo vneto gingivo kot posledico slabe ustne higijene. Na zobeh navadno najdemo polno zobnih oblog ali pa tudi zobnega kamna. Pri resnejših obolenjih je zobni kamen skrit v globjih dlesninah žepkih ali v mošnjičkih. Takšno krvavenje zelo hitro reagira na pravilno zdravljenje, pri katerem igra mehanično-fizično čiščenje pomembno vlogo. Pri krvavenju v ustih se kri pomeša s slino, kar daje celotnemu dogajanju veliko bolj dramatično sliko. Količina izgubljene krvi je lahko minimalna, pa vendar je lahko nepoučeni pacient zelo zaskrbljen, ker meni, da je tudi slina kri.

Do zelo resnih in nevarnih krvavitev pa lahko pride pri hemofiliji, levkemiji, sladkorni bolezni, pomankanju trombocitov, itd.

Če se vam krvavenje iz rane, kjer so vam izdrlji zob, ne ustavi v normalnem času, potem nemudoma kontaktirajte terapevta, ki je izvršil kirurški poseg.

ZOBNE VSADITVE

Področje zobne implantologije je zelo zanimivo, ne le za strokovnjake, kot so dentistični kirurgi in zobozdravniki, temveč tudi za širšo javnost. Zadeva sama zveni dokaj preprosto: zobozdravnik zavrti v čeljustno kost in vstavi manjkajoče zobe. Izvedba pa je seveda bolj kompleksna. Prvi in najbolj bistveni problem predstavlja odprtina v dlesni in zatekanje sline skozi to odprtino v spodaj ležeča tkiva, vključno v pokostnico in kost. Ker je v slini vselej prisotno mnogo bakterij, je povsem razumljivo, da pride do vnetja okoliških tkiv, resorpcije in mehčanja kosti, ki ima potem za posledico odstranitev implanta. Implant prevzame svojo funkcijsko vlogo šele takrat, ko nanj pripnemo protezo, katera nosi izgubljene zobe. Dokončni uspeh vsaditve bo torej odvisen od izbire

implanta, protetične superstrukture, načina vsaditve implanta in pa funkcijskih lastnosti proteze. Če le-ta ni v pravilnem griznem odnosu z nasprotno površino zobnih plošev, bodo obremenilne sile nedvomno povzročile neuspeh implanta. Za nadomestitev manjkajočih zob se zaradi omenjenih problemov zatekamo le v skrajnem primeru. Prognoza je torej veliko boljša pri klasičnih rešitvah s kronami in mostovi, če imamo na razpolago še svoje naravne zobe. Takšne rešitve so po navadi dosti cenejše.

Danes je na tržišču na razpolago veliko število raznih čeljustnih implantov in konsekvantno tudi mnogo različnih metod kako le-te vsaditi oziroma vstaviti. Najnovejši in najuspešnejši sistem vstavitve, ki so ga odkrili in izdelali raziskovalci na Švedskem, se po imenu vodje raziskav imenuje Bronemarks-Osteo integrated system. Temelji na lastnosti titanijeve metalne oksidirane površine, na katero se zaraste človeško vezivno tkivo. Bistvo pri Bronemarksovem načinu vsaditve implantov je biološko vraščanje kosti v vijačne prostore implanta in njegovo površino. Da se ta fiziološki naravni fenomen lahko nemoteno odvija, je potrebno vsajeni implant v kosti prekriti z dlesnijo za dobo od 4 do 6 mesecev. Spodnja čeljust je za implant na splošno bolj primerna in je zato čas vraščanja krajši kot pri zgornji čeljusti. Po končanem fiziološkem procesu kostne vrasti pa je potrebno vsajeni implant kirurško ponovno razgaliti. Temu potem sledi vijak z matico, ki ga privijemo v implantirano, oziroma vsajeno bazo. Matica ima obliko nosilca, ki se dviga nad dlesnijo. Prav na takšne nosilce se potem pritrdi mostovna ali protetična nadgradnja, ki daje oporo manjkajočim zobem, ki jih je potrebno nadomestiti, da lahko pacienta funkcijsko in estetsko rehabilitiramo.

Če je brezhibna, natančna in dosledna zobna higiena predpogoj za ohranitev naravnih zob in njihovih nosilnih struktur, potem se moramo zavedati, da je pri vsajenih implantih strogi higijenski profilaktični režim še najmanj desetkrat bolj važen za ohranitev in vzdrževanje kompleksno vsajenih implantov.

SKLAD ZA POMOČ PEDIATRIČNI KLINIKI V LJUBLJANI

Vladimir Urbanč

V Sloveniji poteka zidava nove pediatrične klinike, katere gradnjo financira država, na pomoč pa so pri zbiranju potrebnega denarja priskočili tudi Slovenci z vsega sveta. Rodna gruda je že poročala o tem, kako zbirajo prispevke za pediatrično kliniko Slovenci v ZDA, predvsem člani SNPJ, še zlasti pa je bila odmevna akcija z medvedki, v katero so se vključili tudi avstralski Slovenci, ki so v domovino poslali okrog 500 koal, ki so bile pozneje prodane na dražbi. Ob tem sem pomislil na to, kje smo kanadski Slovenci.

Življenje me je obdarilo z dvema otrokama, ki sem jima nudil vso možno toplino doma in družinskega življenja. Danes sta oba že odrasla, oba imata akademska naslova in oba svoji družini. Tak življenski blagoslov pa ni dan vsakomur. Mnoge matere in očetje se morajo v življenju soočiti s travmo bolnega otroka. In ob tem pomislim, da moramo vsi skupaj storiti vse, da takšnega otroka čimprej vrnemo v družinsko okolje.

Spomnimo se bolnih otrok v domovini! Najmanj, kar lahko storimo, je, da vsaj finančno podpremo zidavo in moderno opremo nove pediatrične klinike v Sloveniji. Pozivam vse Slovence v Kanadi in drugod po svetu, da prispevajo v fond pediatrične klinike pri Slovenski izseljenski matici. K sodelovanju pozivam tako posameznike kakor tudi društva, ki bi lahko del dobička svojih prireditev namenila v ta fond. Prispevke je mogoče v osebnih ali bančnih čekih poslati na naslov: Slovenska izseljenska matica, Cankarjeva 1/II, 1000 Ljubljana - Slovenija.

V otvoritev tega sklada pri Slovenski izseljenski matici kot prvi iz Kanade pošiljam ček v znesku \$1.000 (tisoč kanadskih dolarjev). Vabim vse, da sledijo mojemu zgledu! Prepričan sem, da bo dobrodošel vsak dolar. Z mislijo, da zapustimo ta svet malo boljši, lepši in plemenitejši, kot smo se v njega rodili mi, z mislijo, da bo eno slovensko bitje živelo lažje, da bo njegovo srce bilo močnejše zaradi tvoje dobrote, z mislijo, da se mu bo vrnilo zdravje, z mislijo, da se mu bo na obraz povrnil nasmeh, vas, dragi bratje in sestre, Slovence širom Kanade in drugod po svetu, lepo pozdravljam.

šoli je začel že v Čilu, v Limi je bil celo predavatelj veroslovja na univerzi. Katehizem je vedno poučeval vestno in skrbno, pri tem je bil natančen, dosleden in vztrajen. V Torontu je izdal dva mala katekizma, da je tako mogel božje resnice razlagati slovenski mladini tudi v slovenščini.

Po navodilih 2. vatikanskega koncila, da naj verniki tudi sami berejo sveto pismo, si je g. Zrnec zadal nalogo, da bo v župniji Brezmadežne aktiviral to dejavnost. Kar 10 let zapovrstjo je vodil jesenski svetopisemski tečaj, kjer je prisotnim razlagal ne samo nauk evangelija, ampak tudi pomen posameznih besed, navade in običaje ljudi v Kristusovem času ter okoliščine posameznih dogodkov nove in stare zaveze. Duhovno oporo posreduje tudi Vztrajnosti, društvu vdov, enako se razdaja bolnim in trpečim, ki iščejo Gospodarja resnice in življenja.

Od leta 1982 ureja dvomesečnik Božja beseda, v katerem objavlja tudi svoje članke. Revija povezuje Slovence po širni Kanadi in jih obvešča o življenju vseh tukajšnjih slovenskih župnij, obenem pa jasni božje resnice v današnjem času in svari pred pogubnimi vplivi sekt, ki se vrivajo tudi med slovenske vrste.

Pred kratkim je g. Zrnec na pobudo pisatelja Alojza Rebule izdal fotokroniko Na brzicah življenja, v kateri bralca sistematično popelje po poti svojega življenja v vencu svojih prijateljev, obenem pa ga pouči o tem in onem. Vezno besedilo je napisal A. Rebula. Delo je hvalnica Bogu za vse prejete talente in zahvala družbi Sv. Vincenija Pavelskega, pod katere okriljem je misijonaril po štirih ameriških državah. G. Zrnec je v uvodu zapisal takole: Ko se bližam tihemu pristanu, bi rad delček najzanimivejših sekvenc iz tega pisanega filma svojega življenja ohranil dragemu spominu mojih domačih, mojih prijateljev in znancev. Naj bo starejši generaciji v nostalgичno oziranje nazaj, mlajši pa zdaj v spodbudo, zdaj v informacijo, kako smo ljudje predvojne generacije v skiski časov usmerjali svoje plovilo, medtem ko so butali ob nas dobri in zli valovi in premetavali sovražni vetrovi. In ker nad nami ves čas bedi nevidna Roka, se pogumno in varno bližamo svojemu pristanu.

MILAN ELECTRIC LTD.

Milan Electric Ltd.
812 Ridge Road
Stoney Creek, ON L8J 2Y8

Tel: 905-643-3076 Fax: 905-643-3381

P.I. Construction

IVAN PEZDIREC

**General Renovation Commercial and Residential
Lating Drywall**

Acosting Celing Tiles

Pager: 416-600-2909

Fax: 905-625-2990

1139 Talka Cr. Mississauga ON, L5C 1B1

ROCKWOOD OPTICAL

LASTNIK: MARJAN MOZETIČ

- Eye Examinations Arranged
- Laboratory on Premises
- Lenses Duplicated
- Prompt Service
- Repairs

Rockwood Mall
4141 Dixie Road,
Missisagua
Tel: 625 6444

Partners in Metals

**Spectrum
Alloys Inc.**

**David W. Barrett,
PRESIDENT**

220 BRONTE STREET NORTH, UNIT 1
MILTON, ONTARIO L9T 2N9

sport

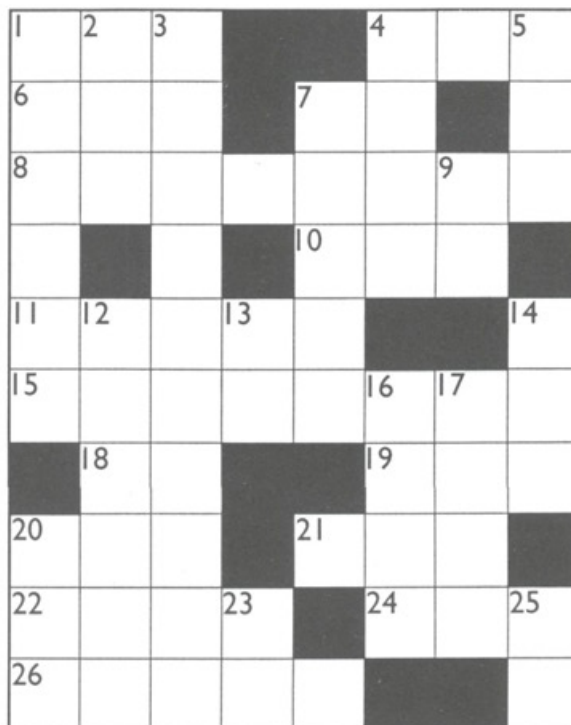
SLOVENSKO ŠPORTNO DRUŠTVO TORONTO

Jože Čemas

Kot se spodobi za šestintrideset let prakse, je društvo dobro delovalo. Pomlajena nogometna ekipa je tekmovala v prvi ligi in bila uspešna tudi za pokal, tako da smo lahko ponosni, da predstavljajo našo slovensko skupnost v Torontu. Želeli pa bi, da se prijavi še več slovenskih fantov. Pokličitejo naj Maksa Bajca (905/890 3769) ali Pavleta Zabukovca (sl. 905/274 6717). Mladih žogobrcov ni nikoli dovolj. Ženska odbojarska ekipa je uspešno končala svojo sezono v aprilu in zdaj že pridno vadi za novo športno leto. Tudi ta skupina potrebujejo novo, mlado kri. Vsa slovenska dekleta, ki jih odbojka zanima, naj pokličitejo Nado Stajan (905/274 4563).

Nismo pozabili našega preminulega člana Tonija Bezjaka. V njegov spomin smo se zbrali 5. oktobra 1997 ob nogometnem igrišču doma Lipa. Tudi letos športno društvo organizira božični poslovni banket, ki bo 6. decembra 1997 (na Miklavževo) v cerkveni dvorani na Brown's Line. Vstopnice so že v prodaji. Dobite jih pri Maksu Bajcu (905/890 3769), Jožetu Čemasu (416/251 9428) ali pri Ludviku Stajanu (416/251 2417). Čestitamo hamiltonskemu športnemu društvu za petindvajsetletnico delovanja in za uspešno gostovanje po Sloveniji preteklo poletje. Športni pozdrav!

križanka • crosswords

Rešitev križanke bo objavljena v prihodnji številki Glasila.

Vodoravno:

- 1 kralj živali
- 4 kačje oglašanje
- 6 rimski pozdrav
- 7 rimska številka 6
- 8 slovenski podjetnik iz Toronta
- 10 nasprotje od noči
- 11 slovenski denar
- 15 torontski nadškof
- 18 lovski odbor (okrajšava)
- 19 žensko ime
- 20 padavina
- 21 filmska igralka Gardner
- 22 majhen polotok, rt
- 24 junakinja Tolstojevega romana, Karenina
- 26 metoda

Navpično:

- 1 glad
- 2 prva ženska, Adam in ...
- 3 voščilo
- 4 moč
- 5 pokrivalo, odeja
- 7 posoda za vodo
- 9 veznik
- 12 jed iz jajc
- 13 površinska mera
- 14 star moški, oče na Gorenjskem
- 16 žensko ime, tudi boginja pri starih Slovanih
- 17 ime največjega slovenskega dramatika Cankarja
- 20 trata, tek čez ... in strm
- 23 četrta in deseta črka slovenske abecede
- 25 ime gangsterja Capone-ja

**MIHAEL
ACTION**
INTERNATIONAL

REPRESENTING ALL RHEEM PRODUCTS IN SLOVENIA AND
REPUBLICS OF FORMER JUGOSLAVIA
WE PROVIDE DESIGN AND INSTALLATION OF ALL TYPES AND SIZES OF HVAC SYSTEMS - INDUSTRIAL / RESIDENTIAL / COMMERCIAL / INSTITUTIONAL / SPECIALIZED FACILITIES - EQUIPMENT AND INSTALLATION CAN BE PURCHASED AND ARRANGED FROM CANADA

MEC
GROUP
LIMITED

MIHAEL LUZAR TEL:416-255-5920 FAX 416-255-5983 E-MAIL: MECGROUP@INTERLOG.COM

PREŽGANKA Z JAJCI

10 dkg masti ali olja
8 dkg moke, sol, kumina,
3-5 jajc

Iz maščobe in moke naredimo prežganje, ki ga zalijemo z mrzlo vodo. Solimo in odišavimo s kumino. Ko juha nekaj časa vre, vkuhamo razžvrkljana jajca. Ko zakrknejo, juho odstavimo. Če uporabimo dovolj jajc, ni treba druge zakuhe, sicer pa damo k juhi kruhove kočke.

To juho so pogosto kuhali za zajtrk in so jo jedli s kruhom. Z njo pa so postregli tudi nepričakovanega gosta.

SRNA PO BOHINJSKO

2 kg srinega stegna ali hrbta
1/2 kg jušne zelenjave
10 dkg slanine
5 dkg masti
cel poper
brinove jagode
rožmarin
3 dl kisle smetane
10 dkg brusnic
kis
sol

Hrbet očistimo kožic, oziroma stegnu izluščimo kosti. Meso pretaknemo s slanino in osolimo. Ostanek slanine in maščobo razbelimo, dodamo narezano zelenjavo in začimbe, po vrhu pa položimo meso. Prelijemo s smetano, dodamo brusnice, malo juhe in pokrito dušimo do mehkega. Meso razrežemo na kose, jih zložimo na krožnik. Omako pretlačimo, jo malo okisamo (lahko tudi s pehtranovim kisom) in zlijemo po mesu.

Zraven ponudimo razne cmoke, slan krompir, domače rezance ali ajdove žgance.

KOROŠKI ŠARKEJ

Testo:
1/2 kg moke
10 dkg masla
sol
3 rumenjaki
3 1/2 dl mleka
3 dkg kvasa
10 dkg sladkorja
Nadev:
20 dkg rozin
žlička zmletega cimeta
10 dkg sladkorja

Iz moke, umešanja iz masla, rumenjakov in sladkorja, postavljenega kvasa, soli in mleka zamesimo testo. Vzhajano testo razvaljamo za 1 cm na debelo

humor

ZAJČEK V LEKARNI

Pride zajček v lekarno in pravi lekarnarju: "Kilo korenčka bi prosil." Lekarnar: "To je lekarna. Tukaj nimamo korenja." Zajček skomigne in gre. Pride zopet naslednji dan. "Kilo korenčka, bi prosil." Lekarnar že malce jezen: "Sem ti že včeraj rekel, da nimamo korenčka." Zajček zopet skomigne in gre. Pride zopet naslednji dan: "Kilo korenčka, bi prosil"...Lekarnar pa čisto popeni..."Veš kaj, zdej te pa imam na vrhu glave. Dejva zamenjat vloge in boš videl, kako je meni." Pride lekarnar naslednji dan v lekarno in reče zajčku: "Imate mogoče kilogram

korenčka?"

Zajček pa: "Imate pa vi mogoče recept?"

OKVARA

V avtu so se peljali kemik, električar in programer. Pa se jim pokvari avto. Električar je predlagal, naj mu zamenjajo motor. Kemiku se je zdelo, da je treba zamenjati sklopko. Računalničar pa je rekel: "Zaprte vsa okna, pojdite ven, potem pojdite spet noter in odprite okna."

KAJ JE SKLEROZA?

To je bolezen, ki čisto nič ne boli, najlepše je pa to da vsak dan zveš nekaj novega.

"V Maribor."

In tako prideta do lokomotive. "Kam pa gre ta lokomotiva?"

"V Maribor....ti tamala, a se ti z mano hecaš?"

"Ja...že od prvega vagona naprej...."

TOP GRADE MOLDS

TOP GRADE MACHINING LTD.

Izdelujemo vse vrste orodja in kalupe, ki ustrezajo novim tehničnim zahtevam.

919 Pantera Drive, Mississauga, ON, L4W 2R9, tel: (905) 625-9865 fax: (905) 625-5417

GRADBENO PODJETJE JOE KASTELIC LIMITED

KVALITETA,
KI JI VSEKAKOR
LAHKO ZAUPATE

Tel: (416) 255-2085
Home: (905) 271-5538
770 Browns Line
Toronto, ON. M8W 3W2

koledar prireditev 1997 calendar of events
1998

TORONTO

HAMILTON, NIAGARA

8. november.

Dom Lipa, 739 Brown's Line, *Banket*

15. november.

Večerni zvon, 739 Brown's Line, *Banket*

22. november

Lovsko društvo Aliston, *Banket*

29. november

Simon Gregorčič, *Banket*

6. december

Športni klub, *Banket*

8. November

Sv. Gregor Veliki, *Martinovanje*

15. November

Lipa Park - *Martinovanje*, Sava - *Lovski banket*

22. November

Bled-Lovski, *banket*

7. December

Triglav - *Miklavževanje*, Lipa Park - *Miklavževanje*

7. December

Župnijsko Kulturno Društvo - *Miklavževanje*

14. December

Bled - *Božičnica*

31. December

Triglav, Lipa Park, Sava, Bled, Sv.Gregor Veliki -*Silvestrovanje*